

Službeni list

Europske unije

C 173

Hrvatsko izdanje

Informacije i objave

Godište 66.
15. svibnja 2023.

Sadržaj

IV. Obavijesti

OBAVIJESTI INSTITUCIJA, TIJELA, UREDA I AGENCIJA EUROPSKE UNIJE

Sud Europske unije

2023/C 173/01 Posljednje objave Suda Europske unije u *Službenom listu Europske unije* 1

V. Objave

SUDSKI POSTUPCI

Sud

2023/C 173/02 Predmet C-640/20 P: Presuda Suda (prvo vijeće) od 23. ožujka 2023. – PV/Europska komisija („Žalba – Javna služba – Uznemiravanje – Liječnička mišljenja – Neopravdani izostanci – Primici od rada – Pravilnik o osoblju za dužnosnike Europske unije – Članak 11.a – Sukob interesa – Članak 21.a – Očito nezakonit nalog – Članak 23. – Poštovanje zakonâ i policijskih propisa – Stegovni postupak – Udaljavanje s radnog mjesta – Povlačenje udaljavanja s radnog mjesta – Novi stegovni postupak – Novo udaljavanje s radnog mjesta”) 2

2023/C 173/03 Predmet C-70/21: Presuda Suda (šesto vijeće) od 23. ožujka 2023. – Europska komisija/Helenska Republika („Povreda obveze države – Okoliš – Direktiva 2008/50/EZ – Kvaliteta okolnog zraka – Članak 13. stavak 1. – Prilog XI. – Sustavno i trajno prekoračenje utvrđene dnevne granične vrijednosti mikročestica (PM10) u aglomeraciji Soluna (EL 0004) – Članak 23. stavak 1. – Prilog XV. – „[Š]to je moguće kraće” razdoblje prekoračenja – Odgovarajuće mjere”) 2

HR

2023/C 173/04	Predmet C-365/21, Generalstaatsanwaltschaft Bamberg (Izuzeće u odnosu na načelo <i>ne bis in idem</i>): Presuda Suda (peto vijeće) od 23. ožujka 2023. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Oberlandesgericht Bamberg – Njemačka) – kazneni postupak protiv osobe MR („Zahtjev za prethodnu odluku – Pravosudna suradnja u kaznenim stvarima – Konvencija o provedbi Schengenskog sporazuma – Članak 54. – Načelo <i>ne bis in idem</i> – Članak 55. stavak 1. točka (b) – Izuzeće od primjene načela <i>ne bis in idem</i> – Kazneno djelo protiv sigurnosti ili drugih važnih interesa države članice – Članak 50. Povelje Europske unije o temeljnim pravima – Načelo <i>ne bis in idem</i> – Članak 52. stavak 1. – Ograničenja uvedena u odnosu na načelo <i>ne bis in idem</i> – Usklađenost nacionalne izjave kojom se predviđa izuzeće u odnosu na načelo <i>ne bis in idem</i> – Zločinačko udruženje – Kaznena djela protiv imovine”)	3
2023/C 173/05	Predmet C-412/21, Dual Prod: Presuda Suda (četvrto vijeće) od 23. ožujka 2023. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunalul Satu Mare – Rumunjska) – Dual Prod SRL/Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Cluj-Napoca – Comisia regională pentru autorizarea operatorilor de produse supuse accizelor armonizate („Zahtjev za prethodnu odluku – Trošarine – Direktiva 2008/118/EZ – Članak 16. stavak 1. – Trošarinsko odobrenje trošarinske robe – Uzastopne mjere privremenog ukidanja – Kaznenopravna priroda – Članci 48. i 50. Povelje Europske unije o temeljnim pravima – Načelo pretpostavke nedužnosti – Načelo <i>ne bis in idem</i> – Proporcionalnost”)	4
2023/C 173/06	Spojeni predmeti C-514/21 i C-515/21, Minister for Justice and Equality (Opoziv uvjetnih osuda) i dr.: Presuda Suda (četvrto vijeće) od 23. ožujka 2023. (zahtjevi za prethodnu odluku koje je uputio Court of Appeal – Irska) – Izvršenje dvaju europskih uhiđbenih naloga izdanih protiv LU (C-514/21), PH (C-515/21) („Zahtjev za prethodnu odluku – Policijska i pravosudna suradnja u kaznenim stvarima – Europski uhiđbeni nalog – Okvirna odluka 2002/584/PUP – Postupak predaje između država članica – Pretpostavke izvršenja – Razlozi za moguće neizvršenje – Članak 4.a stavak 1. – Nalog izdan radi izvršenja kazne zatvora – Pojam „suđenje koje je rezultiralo odlukom” – Doseg – Prva uvjetna osuda – Druga osuda – Odsutnost zainteresirane osobe na suđenju – Opoziv odgode – Prava obrane – Konvencija za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda – Članak 6. – Povelja Europske unije o temeljnim pravima – Članci 47. i 48. – Povreda – Posljedice”)	5
2023/C 173/07	Predmet C-574/21, 02 Czech Republic: Presuda Suda (treće vijeće) od 23. ožujka 2023. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Nejvyšší soud – Češka Republika) – QT/02 Czech Republic a. s. („Zahtjev za prethodnu odluku – Samostalni trgovački zastupnici – Direktiva 86/653/EEZ – Članak 17. stavak 2. točka (a) – Raskid ugovora o zastupanju – Pravo trgovačkog zastupnika na odštetu – Pretpostavke za određivanje – Pravična odšteta – Ocjena – Pojam „izgubljena provizija trgovačkog zastupnika” – Provizija za buduće poslove – Nove stranke koje je trgovački zastupnik osigurao – Postojeće stranke s kojima je trgovački zastupnik u znatnoj mjeri povećao opseg posla – Jednokratna provizija”)	6
2023/C 173/08	Predmet C-653/21, Syndicat Uniclema: Presuda Suda (osmo vijeće) od 23. ožujka 2023. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Conseil d'État, Francuska) – Syndicat Uniclema/Ministre de l'Intérieur („Zahtjev za prethodnu odluku – Unutarnje tržište – Usklađivanje nacionalnih zakonodavstava o strojevima, o električnoj opremi pod naponom i o tlačnoj opremi – Direktiva 2006/42/EZ – Direktiva 2014/35/EU – Direktiva 2014/68/EU – Oznaka CE – Nametanje nacionalnim propisom dodatnih zahtjeva, uz osnovne sigurnosne zahtjeve predviđene tim direktivama – Uvjeti – Nacionalni propis u području sigurnosti protiv rizika od požara i panike u javnim ustanovama”)	7
2023/C 173/09	Predmet C-662/21, Booky.fi: Presuda Suda (deseto vijeće) od 23. ožujka 2023. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Korkein hallinto-oikeus – Finska) – Postupak koji je pokrenuo Booky.fi Oy („Zahtjev za prethodnu odluku – Članci 34. i 36. UFEU a – Slobodno kretanje robe – Mjera s istovrsnim učinkom kao količinsko ograničenje – Audiovizualni zapisi – Internetska prodaja – Propis države članice kojim se nalaže kategorizacija programa s obzirom na dob i njihovo označavanje – Zaštita maloljetnika – Zapisi koji su već kategorizirani i označeni u drugoj državi članici – Proporcionalnost”)	7

2023/C 173/10	Predmet C-561/22, Willy Hermann Service: Rješenje Suda (deveto vijeće) od 7. ožujka 2023. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Bundesverwaltungsgericht (Innsbruck) – Austrija) – Willy Hermann Service GmbH, DI/Präsidentin des Landesgerichts Feldkirch („Zahtjev za prethodnu odluku – Članak 99. Poslovnika Suda – Direktiva 2013/34/EU – Članci 30. i 51. – Objava godišnjih financijskih izvještaja – Sankcije u slučaju propusta objave – Izricanje novčanih kazni od strane građanskog suda – Upravni postupak radi naplate navedenih dospjelih novčanih kazni – Propis kojim se isključuje preispitivanje navedenih novčanih kazni od strane upravnog suda – Pravomoćnost – Načelo djelotvornosti – Proporcionalnost”)	8
2023/C 173/11	Predmet C-76/22: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 5. veljače 2022. uputio Sąd Rejonowy dla Warszawy-Woli w Warszawie (Poljska) – QI/Santander Bank Polska S.A.	9
2023/C 173/12	Predmet C-552/22 P: Žalba koju je 18. kolovoza 2022. podnijela Asociación de Delineantes de Hacienda protiv rješenja Općeg suda (drugo vijeće) od 13. srpnja 2022. u predmetu T-280/22, Asociación de Delineantes de Hacienda/Španjolska	9
2023/C 173/13	Predmet C-605/22 P: Žalba koju je 16. rujna 2022. podnio Hijos de Moisés Rodríguez González, SA protiv presude Općeg suda (šesto prošireno vijeće) od 29. lipnja 2022. u predmetu T-306/20, Hijos de Moisés Rodríguez González/EUIPO – Irska i Ornuva (La Irlandesa 1943)	10
2023/C 173/14	Predmet C-732/22 P: Žalba koju je 28. studenoga 2022. podnio G-Core Innovations Sàrl protiv presude Općeg suda (peto vijeće) od 28. rujna 2022. u predmetu T-454/21, G-Core Innovations/EUIPO – Coretransform (G CORELABS)	10
2023/C 173/15	Predmet C-735/22 P: Žalba koju je 29. studenoga 2022. podnio Primagran sp. z o.o. protiv rješenja Općeg suda (deveto vijeće) od 22. rujna 2022. u predmetu T-624/21, Primagran/EUIPO – Primagaz (primagran)	10
2023/C 173/16	Predmet C-775/22, Banco Santander: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 20. prosinca 2022. uputio Tribunal Supremo (Španjolska) – M.S.G. i drugi/Banco Santander, SA	11
2023/C 173/17	Predmet C-779/22, Banco Santander: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 22. prosinca 2022. uputio Tribunal Supremo (Španjolska) – M.C.S./Banco Santander, SA	11
2023/C 173/18	Predmet C-794/22, Banco Santander: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 23. prosinca 2022. uputio Tribunal Supremo (Španjolska) – FSC/Banco Santander SA	12
2023/C 173/19	Predmet C-28/23, NFŠ: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 24. siječnja 2023. uputio Okresný súd Bratislava III (Slovačka) – NFŠ a.s./Slovenská republika (Slovačka Republika) koju zastupa Ministerstvo školstva, vede, výskumu a športu Slovenskej republiky, Ministerstvo školstva, vede, výskumu a športu Slovenskej republiky	13
2023/C 173/20	Predmet C-40/23 P: Žalba koju je 26. siječnja 2023. podnijela Europska komisija protiv presude Općeg suda (sedmo prošireno vijeće) od 16. studenoga 2022. u predmetu T-469/20, Kraljevina Nizozemska/Komisija	14
2023/C 173/21	Predmet C-54/23, Laudamotion i Ryanair: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 3. veljače 2023. uputio Bundesgerichtshof (Njemačka) – WY/Laudamotion GmbH, Ryanair DAC	15
2023/C 173/22	Predmet C-57/23, Policejní prezidium: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 2. veljače 2023. uputio Nejvyšší správní soud (Češka Republika) – JH/Policejní prezidium	15
2023/C 173/23	Predmet C-62/23, Pedro Francisco: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 6. veljače 2023. uputio Juzgado Contencioso-Administrativo nº 5 de Barcelona (Španjolska) – Pedro Francisco/Subdelegación del Gobierno en Barcelona	16
2023/C 173/24	Predmet C-63/23, Sagrario: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 6. veljače 2023. uputio Juzgado Contencioso-Administrativo nº 5 de Barcelona (Španjolska) – Sagrario i dr./Subdelegación del Gobierno en Barcelona	17
2023/C 173/25	Predmet C-65/23, K GmbH: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 8. veljače 2023. uputio Bundesarbeitsgericht (Njemačka) – MK/K GmbH	17

2023/C 173/26	Predmet C-66/23: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 7. veljače 2023. uputio Symvoulio tis Epikrateias (Grčka) – Elliniki Ornithologiki Etaireia, Syllogos Diktyo Oikologikon Organoseon Aigaiou, Perivallontikos Syllogos Rethymnou, Politistikos Syllogos Thronos Kleisidiou, KX i dr./ Ypourgos Esoterikon, Ypourgos Oikonomikon, Ypourgos Anaptyxis kai Ependyseon, Ypourgos Perivallontos kai Energeias, Ypourgos Agrotikis Anaptyxis kai Trofimon	18
2023/C 173/27	Predmet C-87/23, Latvijas Informācijas un komunikācijas tehnoloģijas asociācija: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 15. veljače 2023. uputila Administratīvā apgabaltiesa (Latvija) – Biedrība „Latvijas Informācijas un komunikācijas tehnoloģijas asociācija”/Valsts ieņēmumu dienests	19
2023/C 173/28	Predmet C-108/23, SmartSport Reisen: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 23. veljače 2023. uputio Amtsgericht Groß-Gerau (Njemačka) – PU/SmartSport Reisen GmbH	20
2023/C 173/29	Predmet C-110/23 P: Žalba koju je 22. veljače 2023. podnijela Autoridad Portuaria de Bilbao protiv presude Općeg suda (peto vijeće) od 14. prosinca 2022. u predmetu T-126/20, Autoridad Portuaria de Bilbao/Komisija	21
2023/C 173/30	Predmet C-119/23, Valančius: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 28. veljače 2023. uputio Vilniaus apygardos administracinis teismas (Litva) – Virgilijus Valančius/Lietuvos Respublikos vyriausybė . . .	22
2023/C 173/31	Predmet C-122/23, Legafact: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 1. ožujka 2023. uputio Vrhoven administrativen sad (Bugarska) – Direktor na Direkcija „Obžalvane i danačno-osiguritelna prakтика” Sofija pri Centralno upravljenie na Nacionalnata agencija za prihodite/Legafact EOOD	23
2023/C 173/32	Predmet C-128/23, Müller Reisen: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 3. ožujka 2023. uputio Oberlandesgericht Düsseldorf (Njemačka) – Müller Reisen GmbH/Stadt Olsberg	23
2023/C 173/33	Predmet C-165/23: Tužba podnesena 17. ožujka 2023. – Europska komisija/Republika Bugarska . .	24
2023/C 173/34	Predmet C-167/23: Tužba podnesena 17. ožujka 2023. – Europska komisija/Helenska republika . . .	25
2023/C 173/35	Predmet C-172/23: Tužba podnesena 21. ožujka 2023. – Europska komisija/Irska	25
2023/C 173/36	Predmet C-180/23: Tužba podnesena 21. ožujka 2023. – Europska komisija/Helenska Republika . .	26
2023/C 173/37	Predmet C-181/23: Tužba podnesena 21. ožujka 2023. – Europska komisija/Republika Malta	27
2023/C 173/38	Predmet C-191/23: Tužba podnesena 24. ožujka 2023. – Europska komisija/Portugalska Republika .	27
2023/C 173/39	Predmet C- 192/23: Tužba podnesena 24. ožujka 2023. – Europska komisija/Republika Latvija	28
2023/C 173/40	Predmet C-193/23: Tužba podnesena 24. ožujka 2023. – Europska komisija/Talijanska Republika . .	29
Opći sud		
2023/C 173/41	Predmet T-100/23: Tužba podnesena 20. veljače 2023. – ABLV Bank/ESB	30
2023/C 173/42	Predmet T-110/23: Tužba podnesena 27. veljače 2023. – Kargins/Komisija	31
2023/C 173/43	Predmet T-115/23: Tužba podnesena 2. ožujka 2023. – Debreceni Egyetem/Vijeće	31
2023/C 173/44	Predmet T-125/23: Tužba podnesena 8. ožujka 2023. – Synapsa Med/EUIPO – Gravity Products (Gravity)	34
2023/C 173/45	Predmet T-136/23: Tužba podnesena 15. ožujka 2023. – Vintae Luxury Wine Specialists/EUIPO – Grande Vitae (vintae)	35
2023/C 173/46	Predmet T-149/23: Tužba podnesena 23. ožujka 2023. – Kirov/EUIPO – Pasticceria Cristiani (CRISTIANI)	35

2023/C 173/47	Predmet T-156/23: Tužba podnesena 23. ožujka 2023. – Poljska/Europska komisija	36
2023/C 173/48	Predmet T-157/23: Tužba podnesena 24. ožujka 2023. – Kneipp/EUIPO – Patou (Joyful by nature) .	37
2023/C 173/49	Predmet T-160/23: Tužba podnesena 24. ožujka 2023. – VO/Komisija	37
2023/C 173/50	Predmet T-161/23: Tužba podnesena 25. ožujka 2023. – Schöneegger Käse-Alm/EUIPO – Jumpseat3D plus Germany (Rebell)	38
2023/C 173/51	Predmet T-162/23: Tužba podnesena 27. ožujka 2023. – Sengül Ayhan/EUIPO – Pegase (Rock Creek)	39
2023/C 173/52	Predmet T-166/23: Tužba podnesena 28. ožujka 2023. – Dekoback/EUIPO – DecoPac (DECOPAC) .	40
2023/C 173/53	Predmet T-169/23: Tužba podnesena 29. ožujka 2023. – RT France/Vijeće	40
2023/C 173/54	Predmet T-171/23: Tužba podnesena 30. ožujka 2023. – VR/Parlament	41
2023/C 173/55	Predmet T-627/18: Rješenje Općeg suda od 20. ožujka 2023. – ZK/Komisija	42
2023/C 173/56	Predmet T-16/22: Rješenje Općeg suda od 17. ožujka 2023. – NV/EIB	42
2023/C 173/57	Predmet T-97/22: Rješenje Općeg suda od 16. ožujka 2023. – Ilunga Luyoyo/Vijeće	42
2023/C 173/58	Predmet T-447/22: Rješenje Općeg suda od 17. ožujka 2023. – NV/EIB	42

IV.

(Obavijesti)

OBAVIJESTI INSTITUCIJA, TIJELA, UREDA I AGENCIJA EUROPSKE UNIJE

SUD EUROPSKE UNIJE

Posljednje objave Suda Europske unije u Službenom listu Europske unije*(2023/C 173/01)***Posljednja objava**

SL C 164, 8.5.2023.

Prethodne objave

SL C 155, 2.5.2023.

SL C 134, 17.4.2023.

SL C 127, 11.4.2023.

SL C 121, 3.4.2023.

SL C 112, 27.3.2023.

SL C 104, 20.3.2023.

Ti su tekstovi dostupni na:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V.

(Objave)

SUDSKI POSTUPCI

SUD

Presuda Suda (prvo vijeće) od 23. ožujka 2023. – PV/Europska komisija**(Predmet C-640/20 P) ⁽¹⁾**

(„Žalba – Javna služba – Uznemiravanje – Liječnička mišljenja – Neopravdani izostanci – Primici od rada – Pravilnik o osoblju za dužnosnike Europske unije – Članak 11.a – Sukob interesa – Članak 21.a – Očito nezakonit nalog – Članak 23. – Poštovanje zakonâ i policijskih propisa – Stegovni postupak – Udaljavanje s radnog mjesta – Povlačenje udaljavanja s radnog mjesta – Novi stegovni postupak – Novo udaljavanje s radnog mjesta”)

(2023/C 173/02)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Žalitelj: PV (zastupnik: D. Birkenmaier, Rechtsanwalt)

Druga stranka u postupku: Europska komisija (zastupnici: u početku T. S. Bohr, B. Mongin i A.-C. Simon, a zatim T. S. Bohr i A.-C. Simon, agenti)

Izreka

1. Žalba se odbija.
2. Osobi PV nalaže se da, uz vlastite troškove, snosi i troškove Europske komisije.

⁽¹⁾ SL C 98, 22. 3. 2021.

Presuda Suda (šesto vijeće) od 23. ožujka 2023. – Europska komisija/Helenska Republika**(Predmet C-70/21) ⁽¹⁾**

(„Povreda obveze države – Okoliš – Direktiva 2008/50/EZ – Kvaliteta okolnog zraka – Članak 13. stavak 1. – Prilog XI. – Sustavno i trajno prekoračenje utvrđene dnevne granične vrijednosti mikročestica (PM10) u aglomeraciji Soluna (EL 0004) – Članak 23. stavak 1. – Prilog XV. – „[Š]to je moguće kraće” razdoblje prekoračenja – Odgovarajuće mjere”)

(2023/C 173/03)

Jezik postupka: grčki

Stranke

Tužitelj: Europska komisija (zastupnici: M. Konstantinidis i M. Noll-Ehlers, agenti)

Tuženik: Helenska Republika (zastupnik: E. Skandalou, agent)

Izreka

1. Helenska Republika povrijedila je:

- obveze na temelju zajedničkih odredaba članka 13. stavka 1. i Priloga XI. Direktivi 2008/50/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 21. svibnja 2008. o kvaliteti zraka i čišćem zraku za Europu time što nije osigurala da se sustavno i trajno ne prekoračuje utvrđena dnevna granična vrijednost PM10 u aglomeraciji Soluna (EL 0004) od 2005. do 2012., 2014. te od 2017. do 2019., i
- obveze na temelju članka 23. stavka 1. te direktive, u vezi s njezinim Prilogom XV., a osobito obvezu osiguranja da se u planovima za kvalitetu zraka utvrde odgovarajuće mjere kako bi razdoblje prekoračenja granične vrijednosti bilo što je moguće kraće time što nakon 11. lipnja 2010. nije donijela odgovarajuće mjere kako bi zajamčila poštovanje utvrđenih dnevnih graničnih vrijednosti PM10 u aglomeraciji Soluna (EL 0004).

2. Helenskoj Republici nalaže se snošenje troškova.

(¹) SL C 128, 12. 4. 2021.

**Presuda Suda (peto vijeće) od 23. ožujka 2023. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio
Oberlandesgericht Bamberg – Njemačka) – kazneni postupak protiv osobe MR**

(Predmet C-365/21 (¹), Generalstaatsanwaltschaft Bamberg (Izuzeće u odnosu na načelo *ne bis in idem*))

*(„Zahtjev za prethodnu odluku – Pravosudna suradnja u kaznenim stvarima – Konvencija o provedbi Schengenskog sporazuma – Članak 54. – Načelo *ne bis in idem* – Članak 55. stavak 1. točka (b) – Izuzeće od primjene načela *ne bis in idem* – Kazneno djelo protiv sigurnosti ili drugih važnih interesa države članice – Članak 50. Povelje Europske unije o temeljnim pravima – Načelo *ne bis in idem* – Članak 52. stavak 1. – Ograničenja uvedena u odnosu na načelo *ne bis in idem* – Usklađenost nacionalne izjave kojom se predviđa izuzeće u odnosu na načelo *ne bis in idem* – Zločinačko udruženje – Kaznena djela protiv imovine”)*

(2023/C 173/04)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Oberlandesgericht Bamberg

Stranke glavnog postupka

MR

uz sudjelovanje: Generalstaatsanwaltschaft Bamberg

Izreka

1. Razmatranjem prvog pitanja nije utvrđen nijedan element koji bi utjecao na valjanost članka 55. stavka 1. točke (b) Konvencije o provedbi Schengenskog sporazuma od 14. lipnja 1985. između vlada država Gospodarske unije Beneluksa, Savezne Republike Njemačke i Francuske Republike o postupnom ukidanju kontrola na zajedničkim granicama, koja je potpisana u Schengenu 19. lipnja 1990., a stupila je na snagu 26. ožujka 1995., u odnosu na članak 50. Povelje Europske unije o temeljnim pravima.
2. Članak 55. stavak 1. točku (b) Konvencije o provedbi Schengenskog sporazuma, u vezi s člancima 50. i 52. Povelje Europske unije o temeljnim pravima,

treba tumačiti na način da mu se:

ne protivi to da sudovi države članice tumače izjavu te države članice danu na temelju članka 55. stavka 1. te konvencije na način da ta država članica nije obvezana odredbama članka 54. navedene konvencije u pogledu kaznenog djela uspostavljanja zločinačkog udruženja u slučaju kada je zločinačko udruženje u kojem je sudjelovao okrivljenik počinilo isključivo kaznena djela protiv imovine, pod uvjetom da je cilj takvih kaznenih progona, s obzirom na radnje tog udruženja, kažnjavanje povreda sigurnosti ili drugih jednako važnih interesa navedene države članice.

(¹) SL C 320, 9. 8. 2021.

Presuda Suda (četvrto vijeće) od 23. ožujka 2023. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunalul Satu Mare – Rumunjska) – Dual Prod SRL/Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Cluj-Napoca – Comisia regională pentru autorizarea operatorilor de produse supuse accizelor armonizate

(Predmet C-412/21 (¹), Dual Prod)

(„*Zahtjev za prethodnu odluku – Trošarine – Direktiva 2008/118/EZ – Članak 16. stavak 1. – Trošarinsko odobrenje trošarinske robe – Uzastopne mjere privremenog ukidanja – Kaznenopravna priroda – Članci 48. i 50. Povelje Europske unije o temeljnim pravima – Načelo pretpostavke nedužnosti – Načelo ne bis in idem – Proporcionalnost*”)

(2023/C 173/05)

Jezik postupka: rumunjski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunalul Satu Mare

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Dual Prod SRL

Tuženik: Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Cluj-Napoca – Comisia regională pentru autorizarea operatorilor de produse supuse accizelor armonizate

Izreka

1. Članak 48. stavak 1. Povelje Europske unije o temeljnim pravima treba tumačiti na način da mu se protivi to da se trošarinsko odobrenje trošarinske robe može privremeno ukinuti u upravnom postupku do okončanja kaznenog postupka samo zato što je nositelj tog odobrenja dobio status optuženika u okviru tog kaznenog postupka ako to privremeno ukidanje predstavlja sankciju kaznene naravi.
2. Članak 50. Povelje Europske unije o temeljnim pravima treba tumačiti na način da mu se ne protivi to da se sankcija kaznene naravi zbog kažnjivog djela iz propisa o trošarinskoj robi izrekne pravnoj osobi u odnosu na koju je, za ista djela, već donesena pravomoćna odluka o sankciji kaznene naravi pod uvjetom da:
 - je mogućnost kumuliranja tih dviju sankcija predviđena zakonom;
 - se nacionalnim propisom ne dopuštaju progon i sankcioniranje istih djela kao kažnjivih ili radi postizanja istog cilja, već se njime samo predviđa mogućnost kumulacije progona i sankcija na temelju različitih propisa;
 - se ti progoni i sankcije tiču komplementarnih ciljeva čiji su predmet eventualno različiti aspekti istog protupravnog postupanja o kojem je riječ;

- postoje jasna i precizna pravila koja omogućuju da se predvidi koja djela i propusti mogu biti predmet kumulacije progona i sankcija kao i postoji li koordinacija između različitih tijela, jesu li dva postupka provedena dovoljno usklađeno i u kratkom razdoblju i je li bilo koja sankcija koja je možda izrečena u prvotnom postupku uzeta u obzir pri ocjeni druge sankcije, tako da je teret koji proizlazi iz takve kumulacije za osobe o kojima je riječ ograničen na ono što je krajnje nužno, dok je težina svih izrečenih sankcija razmjerna težini počinjenih kažnjivih djela.

(¹) SL C 401, 4. 10. 2021.

Presuda Suda (četvrto vijeće) od 23. ožujka 2023. (zahtjevi za prethodnu odluku koje je uputio Court of Appeal – Irska) – Izvršenje dvaju europskih uhidbenih naloga izdanih protiv LU (C-514/21), PH (C-515/21)

(Spojeni predmeti C-514/21 i C-515/21 (¹), Minister for Justice and Equality (Opoziv uvjetnih osuda) i dr.)

(„Zahtjev za prethodnu odluku – Policijska i pravosudna suradnja u kaznenim stvarima – Europski uhidbeni nalog – Okvirna odluka 2002/584/PUP – Postupak predaje između država članica – Pretpostavke izvršenja – Razlozi za moguće neizvršenje – Članak 4.a stavak 1. – Nalog izdan radi izvršenja kazne zatvora – Pojam „suđenje koje je rezultiralo odlukom” – Doseg – Prva uvjetna osuda – Druga osuda – Odsutnost zainteresirane osobe na suđenju – Opoziv odgode – Prava obrane – Konvencija za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda – Članak 6. – Povelja Europske unije o temeljnim pravima – Članci 47. i 48. – Povreda – Posljedice”)

(2023/C 173/06)

Jezik postupka: engleski

Sud koji je uputio zahtjev

Court of Appeal

Stranke glavnog postupka

LU (C-514/21), PH (C-515/21)

uz sudjelovanje: Minister for Justice and Equality

Izreka

1. Članak 4.a stavak 1. Okvirne odluke Vijeća 2002/584/PUP od 13. lipnja 2002. o Europskom uhidbenom nalogu i postupcima predaje između država članica, kako je izmijenjena Okvirnom odlukom Vijeća 2009/299/PUP od 26. veljače 2009. u vezi s člancima 47. i 48. Povelje Europske unije o temeljnim pravima,

treba tumačiti na način da:

ako je odgoda izvršenja kazne zatvora opozvana zbog nove kaznene osude i ako je u svrhu izvršenja te kazne izdan europski uhidbeni nalog, ta kaznena osuda, donesena u odsutnosti, „odluka” je u smislu te odredbe. To nije slučaj s odlukom o opozivu odgode izvršenja navedene kazne.

2. Članak 4.a stavak 1. Okvirne odluke 2002/584, kako je izmijenjena Okvirnom odlukom 2009/299,

treba tumačiti na način da se njime:

pravosudnom tijelu izvršenja dopušta da odbije predati traženu osobu državi članici izdavateljici uhidbenog naloga ako je postupak koji je doveo do druge kaznene osude te osobe, koji je odlučujući za izdavanje europskog uhidbenog naloga, bio vođen u odsutnosti, osim ako europski uhidbeni nalog sadržava, što se tiče tog postupka, neki od navoda predviđenih u točkama (a) do (d) te odredbe.

3. Okvirnu odluku 2002/584, kako je izmijenjena Okvirnom odlukom 2009/299, u vezi s člankom 47. i člankom 48. stavkom 2. Povelje Europske unije o temeljnim pravima,

treba tumačiti na način da joj se protivi to da:

pravosudno tijelo izvršenja odbije predati traženu osobu državi članici izdavateljici uhiđenog naloga zbog toga što se postupak koji je doveo do opoziva odgode izvršenja kazne zatvora radi čijeg je izvršenja izdan europski uhiđbeni nalog vodio u njezinoj odsutnosti ili da predaju te osobe uvjetuje jamstvom da će ona u toj državi članici moći obnoviti postupak ili podnijeti žalbu koja će omogućiti preispitivanje takve odluke o opozivu ili druge kaznene osude koja joj je izrečena u odsutnosti, a koja je bila odlučujući uzrok za izdavanje tog naloga.

⁽¹⁾ SL C 119, 14. 3. 2022.

Presuda Suda (treće vijeće) od 23. ožujka 2023. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Nejvyšší soud – Češka Republika) – QT/02 Czech Republic a. s.

(Predmet C-574/21 ⁽¹⁾, 02 Czech Republic)

(„Zahtjev za prethodnu odluku – Samostalni trgovački zastupnici – Direktiva 86/653/EEZ – Članak 17. stavak 2. točka (a) – Raskid ugovora o zastupanju – Pravo trgovačkog zastupnika na odštetu – Pretpostavke za određivanje – Pravična odšteta – Ocjena – Pojam „izgubljena provizija trgovačkog zastupnika” – Provizija za buduće poslove – Nove stranke koje je trgovački zastupnik osigurao – Postojeće stranke s kojima je trgovački zastupnik u znatnoj mjeri povećao opseg posla – Jednokratna provizija”)

(2023/C 173/07)

Jezik postupka: češki

Sud koji je uputio zahtjev

Nejvyšší soud

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: QT

Tuženik: 02 Czech Republic a. s.

Izreka

1. Članak 17. stavak 2. točku (a) Direktive Vijeća 86/653/EEZ od 18. prosinca 1986. o usklađivanju prava država članica u vezi samozaposlenih [samostalnih] trgovačkih zastupnika

valja tumačiti na način da se:

provizija koju bi trgovački zastupnik primio u hipotetskom slučaju nastavka ugovora o zastupanju, na temelju poslova sklopljenih nakon raskida tog ugovora o zastupanju s novim strankama koje je nalogodavcu osigurao prije tog raskida ili sa strankama s kojima je znatno povećao opseg posla prije navedenog raskida, mora uzeti u obzir prilikom utvrđivanja odštete predviđene člankom 17. stavkom 2. te direktive.

2. Članak 17. stavak 2. točka (a) Direktive 86/653

valja tumačiti na način da:

isplata jednokratne provizije ne isključuje iz izračuna odštete, predviđene tim člankom 17. stavkom 2., izgubljenu proviziju trgovačkog zastupnika za poslove koje nalogodavac sklopi nakon raskida ugovora o trgovačkom zastupanju s novim strankama koje je taj zastupnik osigurao nalogodavcu prije tog raskida ili sa strankama s kojima je znatno povećao opseg posla prije navedenog raskida, kad ta provizija odgovara paušalnoj naknadi za svaki novi ugovor sklopljen posredstvom trgovačkog zastupnika s tim novim strankama ili s postojećim nalogodavčevim strankama.

⁽¹⁾ SL C 481, 29. 11. 2021.

Presuda Suda (osmo vijeće) od 23. ožujka 2023. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Conseil d'État, Francuska) – Syndicat Uniclimate/Ministre de l'Intérieur

(Predmet C-653/21 ⁽¹⁾, Syndicat Uniclimate)

(„Zahtjev za prethodnu odluku – Unutarnje tržište – Usklađivanje nacionalnih zakonodavstava o strojevima, o električnoj opremi pod naponom i o tlačnoj opremi – Direktiva 2006/42/EZ – Direktiva 2014/35/EU – Direktiva 2014/68/EU – Oznaka CE – Nametanje nacionalnim propisom dodatnih zahtjeva, uz osnovne sigurnosne zahtjeve predviđene tim direktivama – Uvjeti – Nacionalni propis u području sigurnosti protiv rizika od požara i panike u javnim ustanovama”)

(2023/C 173/08)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Conseil d'État

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Syndicat Uniclimate

Tuženik: Ministre de l'Intérieur

Izreka

Članak 3. stavak 2., u vezi s člankom 2. točkom 31. i člankom 5. stavkom 1. prvim podstavkom Direktive 2014/68/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o usklađivanju zakonodavstava država članica o stavljanju na raspolaganje na tržištu tlačne opreme,

treba tumačiti na način da mu se:

protivi nacionalni propis koji, radi zaštite zdravlja i sigurnosti osoba od rizika od požara u prostorima otvorenima za javnost, za tlačnu opremu i spojeve koji koriste zapaljiva rashladna sredstva, radi stavljanja te opreme i tih sklopova na raspolaganje na tržištu ili stavljanja u uporabu, nameće zahtjeve koji se ne nalaze među osnovnim sigurnosnim zahtjevima predviđenima tom direktivom, čak i ako ta oprema i ti sklopovi imaju oznaku CE.

⁽¹⁾ SL C 37, 24. 1. 2022.

Presuda Suda (deseto vijeće) od 23. ožujka 2023. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Korkein hallinto-oikeus – Finska) – Postupak koji je pokrenuo Booky.fi Oy

(Predmet C-662/21 ⁽¹⁾, Booky.fi)

(„Zahtjev za prethodnu odluku – Članci 34. i 36. UFEU a – Slobodno kretanje robe – Mjera s istovrsnim učinkom kao količinsko ograničenje – Audiovizualni zapisi – Internetska prodaja – Propis države članice kojim se nalaže kategorizacija programa s obzirom na dob i njihovo označavanje – Zaštita maloljetnika – Zapisi koji su već kategorizirani i označeni u drugoj državi članici – Proporcionalnost”)

(2023/C 173/09)

Jezik postupka: finski

Sud koji je uputio zahtjev

Korkein hallinto-oikeus

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Booky.fi Oy

uz sudjelovanje: Kansallinen audiovisuaalinen instituutti (KAVI)

Izreka

Članke 34. i 36. UFEU a treba tumačiti na način da im se ne protivi propis države članice koji, s ciljem zaštite maloljetnika od audiovizualnih sadržaja koji mogu štetiti njihovoj dobrobiti i njihovom razvoju, zahtijeva da se u odnosu na audiovizualne programe fiksirane na fizičkim medijima i stavljene u promet putem internetskih trgovina prethodno provede postupak nadzora te postupak kategorizacije s obzirom na dobne granice i odgovarajući postupak označavanja u skladu s pravom te države članice, i kada je u odnosu na te programe već proveden postupak nadzora te analogni postupci kategorizacije i označavanja na temelju prava druge države članice, pod uvjetom da je taj propis prikladan za jamčenje ostvarenja tog cilja i da ne prekoračuje ono što je nužno da bi ga se postiglo.

U tom pogledu, okolnost da je dio zapisa koji se mogu staviti u promet u državi članici o kojoj je riječ iz druge države članice isključen iz područja primjene navedenog propisa nije od odlučujuće važnosti, pod uvjetom da takvo ograničenje ne ugrožava ostvarenje zadanog cilja. Nije odlučujuća ni činjenica da se nacionalnim propisom o kojem je riječ ne predviđa odstupanje od tog zahtjeva ako se može utvrditi da je kupac zapisa iz tog propisa punoljetan.

(¹) SL C 24, 17. 1. 2022.

**Rješenje Suda (deveto vijeće) od 7. ožujka 2023. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio
Bundesverwaltungsgericht (Innsbruck) – Austrija) – Willy Hermann Service GmbH, DI/Präsidentin
des Landesgerichts Feldkirch**

(Predmet C-561/22 (¹), Willy Hermann Service)

(„*Zahtjev za prethodnu odluku – Članak 99. Poslovnika Suda – Direktiva 2013/34/EU – Članci 30. i 51. –
Objava godišnjih financijskih izvještaja – Sankcije u slučaju propusta objave – Izricanje novčanih kazni od
strane građanskog suda – Upravni postupak radi naplate navedenih dospjelih novčanih kazni – Propis
kojim se isključuje preispitivanje navedenih novčanih kazni od strane upravnog suda – Pravomoćnost –
Načelo djelotvornosti – Proporcionalnost*“)

(2023/C 173/10)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Bundesverwaltungsgericht (Innsbruck)

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Willy Hermann Service GmbH, DI

Tuženik: Präsidentin des Landesgerichts Feldkirch

Izreka

Pravo Unije treba tumačiti na način da mu se ne protivi nacionalni propis kojim se predviđa da je upravni sud koji odlučuje o naplati novčanih kazni izrečenih društvu i njegovu direktoru zbog propuštanja objave godišnjih financijskih izvještaja vezan pravomoćnom odlukom građanskog suda koji je izrekao te novčane kazne i utvrdio njihov iznos radi osiguranja poštovanja obveza koje proizlaze iz članaka 30. i 51. Direktive 2013/34/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o godišnjim financijskim izvještajima, konsolidiranim financijskim izvještajima i povezanim izvješćima za određene vrste poduzeća, o izmjeni Direktive 2006/43/EZ Europskog parlamenta i Vijeća i o stavljanju izvan snage direktiva Vijeća 78/660/EEZ i 83/349/EEZ, kako su preneseni u nacionalno pravo.

(¹) Datum podnošenja: 24. kolovoza 2022.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 5. veljače 2022. uputio Sąd Rejonowy dla Warszawy-Woli w Warszawie (Poljska) – QI/Santander Bank Polska S.A.

(Predmet C-76/22)

(2023/C 173/11)

Jezik postupka: poljski

Sud koji je uputio zahtjev

Sąd Rejonowy dla Warszawy-Woli w Warszawie

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: QI

Tuženik: Santander Bank Polska S.A.

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 25. stavak 1. Direktive 2014/17/EU ⁽¹⁾ tumačiti kao i članak 16. stavak 1. Direktive 2008/48/EZ ⁽²⁾, odnosno treba li tu odredbu tumačiti na način da pravo potrošača na sniženje ukupnog troška hipotekarnog kredita u slučaju prijevremene otplate hipotekarnog kredita uključuje sve troškove nametnute potrošaču, uključujući proviziju za odobrenje kredita?
2. Treba li obvezu iz članka 25. stavka 1. Direktive 2014/17/EU kojom se predviđa sniženje ukupnog troška hipotekarnog kredita u slučaju prijevremene otplate hipotekarnog kredita tumačiti na način da ukupni trošak hipotekarnog kredita treba sniziti razmjerno odnosu duljine razdoblja od dana prijevremene otplate kredita do dana prvotno ugovorene otplate kredita i duljine razdoblja od dana prvotno ugovorene isplate kredita do dana potpune otplate kredita, ili pak da sniženje ukupnog troška hipotekarnog kredita treba biti razmjerno gubitku očekivane dobiti vjerovnika, odnosno odnosu nepodmirenih kamata nakon prijevremene otplate kredita (koje se duguju za razdoblje od dana stvarne potpune otplate do dana prvotno ugovorene potpune otplate) i kamata koje se duguju za cijelo prvotno ugovoreno razdoblje trajanja ugovora o kreditu (od dana isplate kredita do dana ugovorene potpune otplate kredita)?

⁽¹⁾ Direktiva 2014/17/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 4. veljače 2014. o ugovorima o potrošačkim kreditima koji se odnose na stambene nekretnine i o izmjeni direktiva 2008/48/EZ i 2013/36/EU i Uredbe (EU) br. 1093/2010 (SL 2014., L 60, str. 34. i ispravci SL 2015., L 56, str. 22. i SL 2015., L 246, str. 11.)

⁽²⁾ Direktiva 2008/48/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. travnja 2008. o ugovorima o potrošačkim kreditima i stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 87/102/EEZ (SL 2008., L 133, str. 66.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 13., str. 58. i ispravak SL 2014., L 283, str. 66.)

Žalba koju je 18. kolovoza 2022. podnijela Asociación de Delineantes de Hacienda protiv rješenja Općeg suda (drugo vijeće) od 13. srpnja 2022. u predmetu T-280/22, Asociación de Delineantes de Hacienda/Španjolska

(Predmet C-552/22 P)

(2023/C 173/12)

Jezik postupka: španjolski

Stranke

Žalitelj: Asociación de Delineantes de Hacienda (zastupnik: D. Álvarez Cabrera, odvjetnik)

Druga stranka u postupku: Kraljevina Španjolska

Rješenjem od 17. ožujka 2023. Sud (šesto vijeće) odbio je žalbu kao djelomično neosnovanu te je odlučio da će žalitelj snositi vlastite troškove.

Žalba koju je 16. rujna 2022. podnio Hijos de Moisés Rodríguez González, SA protiv presude Općeg suda (šesto prošireno vijeće) od 29. lipnja 2022. u predmetu T-306/20, Hijos de Moisés Rodríguez González/EUIPO – Irska i Ornuia (La Irlandesa 1943)

(Predmet C-605/22 P)

(2023/C 173/13)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: Hijos de Moisés Rodríguez González, SA (zastupnik: J. García Domínguez, *abogado*)

Druge stranke u postupku: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO), Irska i Ornuia Co-operative Ltd

Sud Europske unije (vijeće za dopuštanje žalbi) je rješenjem od 8. ožujka 2023. utvrdio da žalba nije dopuštena te je društvu Hijos de Moisés Rodríguez González naložio snošenje vlastitih troškova.

Žalba koju je 28. studenoga 2022. podnio G-Core Innovations Sàrl protiv presude Općeg suda (peto vijeće) od 28. rujna 2022. u predmetu T-454/21, G-Core Innovations/EUIPO – Coretransform (G CORELABS)

(Predmet C-732/22 P)

(2023/C 173/14)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: G-Core Innovations Sàrl (zastupnik: L. Axel Karnøe Søndergaard, *advokat*)

Druge stranke u postupku: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO), Coretransform

Sud Europske unije (vijeće za dopuštanje žalbi) je rješenjem od 23. ožujka 2023. utvrdio da žalba nije dopuštena te je društvu G-Core Innovations Sàrl naložio snošenje vlastitih troškova.

Žalba koju je 29. studenoga 2022. podnio Primagran sp. z o.o. protiv rješenja Općeg suda (deveto vijeće) od 22. rujna 2022. u predmetu T-624/21, Primagran/EUIPO – Primagaz (primagran)

(Predmet C-735/22 P)

(2023/C 173/15)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: Primagran sp. z o.o. (zastupnik: E. Jaroszyńska-Kozłowska, *radca prawny*)

Druge stranke u postupku: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO), Compagnie des gaz de pétrole Primagaz

Sud Europske unije (vijeće za dopuštanje žalbi) je rješenjem od 24. ožujka 2023. utvrdio da žalba nije dopuštena te je društvu Primagran sp. z o.o. naložio snošenje vlastitih troškova.

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 20. prosinca 2022. uputio Tribunal Supremo (Španjolska) –
M.S.G. i drugi/Banco Santander, SA**

(Predmet C-775/22, Banco Santander)

(2023/C 173/16)

Jezik postupka: španjolski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunal Supremo

Stranke glavnog postupka

Žalitelji: M.S.G. i drugi

Druga stranka u žalbenom postupku: Banco Santander, SA

Prethodno pitanje

Treba li odredbe članka 34. stavka 1. točaka (a) i (b), u vezi s odredbama članka 53. stavaka 1. i 3., članka 60. stavka 2. prvog podstavka točaka (b) i (c) te članka 64. stavka 4. točke (b) Direktive 2014/59/EU ⁽¹⁾, tumačiti na način da im se protivi to da osobe – koje su prije pokretanja postupka sanacije kupile podređene obveznice (instrumente dodatnog kapitala) koje je izdala kreditna institucija nad kojom se provodi sanacija, a koje nisu bile obračunane u trenutku pokretanja postupka sanacije, nakon konverzije tih obveznica u dionice i njihova naknadnog prijenosa bez stvarne naknade – protiv te institucije ili njezina sljednika podnesu tužbu u kojoj zahtijevaju da se ugovor o upisu tih podređenih obveznica proglašni ništavim i da im se nadoknadi iznos koji su platili za njihov upis uvećan za kamate dospjele od dana sklapanja navedenog ugovora?

⁽¹⁾ Direktiva 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o uspostavi okvira za oporavak i sanaciju kreditnih institucija i investicijskih društava te o izmjeni Direktive Vijeća 82/891/EEZ i direktiva 2001/24/EZ, 2002/47/EZ, 2004/25/EZ, 2005/56/EZ, 2007/36/EZ, 2011/35/EU, 2012/30/EU i 2013/36/EU te uredbi (EU) br. 1093/2010 i (EU) br. 648/2012 Europskog parlamenta i Vijeća Tekst značajan za EGP – SL 2014., L 173, str. 190. i ispravak SL 2015., L 216, str. 9.

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 22. prosinca 2022. uputio Tribunal Supremo (Španjolska) –
M.C.S./Banco Santander, SA**

(Predmet C-779/22, Banco Santander)

(2023/C 173/17)

Jezik postupka: španjolski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunal Supremo

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: M.C.S.

Tuženik: Banco Santander, SA

Prethodno pitanje

Treba li odredbe članka 34. stavka 1. točaka (a) i (b), u vezi s odredbama članka 53. stavaka 1. i 3. te članka 60. stavka 2. prvog podstavka točaka (b) i (c) Direktive 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. ⁽¹⁾, tumačiti na način da se eventualna tražbina ili pravo – koje bi moglo nastati na temelju presude kojom se subjekt koji je sljednik društva Banco Popular osuđuje zbog ništavosti kupnje određenog instrumenta kapitala (povlaštenih dionica), koji je naposljetku, prije nego što su donesene mjere sanacije društva Banco Popular (7. lipnja 2017.), konvertiran u dionice – može smatrati obvezom na koju se primjenjuje odredba o otpisu iz članka 53. stavka 3. Direktive 2014/59, kao „neobračunana” obveza ili tražbina, na način da bi bila izuzeta i ne bi se mogla zahtijevati od društva Banco Santander koje je sljednik društva Banco Popular ako je tužba iz koje ta obveza proizlazi podnesena nakon završetka postupka sanacije banke?

Ili navedene odredbe pak treba tumačiti na način da navedena tražbina ili pravo čine „obračunanu” obvezu (članak 53. stavak 3. Direktive) ili „već obračunan[u] obvez[u]” u trenutku sanacije banke (članak 60. stavak 2. točka (b)) i da su kao takvi izuzeti od učinka oslobođenja ili poništenja tih obveza ili tražbina, premda su dionice otpisane i prestale te se, prema tome, u odnosu na društvo Banco Santander, koje je sljednik društva Banco Popular, mogu zahtijevati čak i ako je tužba iz koje proizlazi ta obveza naknade štete podnesena nakon završetka postupka sanacije banke?

⁽¹⁾ Direktiva 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o uspostavi okvira za oporavak i sanaciju kreditnih institucija i investicijskih društava te o izmjeni Direktive Vijeća 82/891/EEZ i direktiva 2001/24/EZ, 2002/47/EZ, 2004/25/EZ, 2005/56/EZ, 2007/36/EZ, 2011/35/EU, 2012/30/EU i 2013/36/EU te uredbi (EU) br. 1093/2010 i (EU) br. 648/2012 Europskog parlamenta i Vijeća Tekst značajan za EGP – SL 2014., L 173, str. 190. i ispravak SL 2015., L 216, str. 9.

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 23. prosinca 2022. uputio Tribunal Supremo (Španjolska) –
FSC/Banco Santander SA**

(Predmet C-794/22, Banco Santander)

(2023/C 173/18)

Jezik postupka: španjolski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunal Supremo

Stranke glavnog postupka

Žalitelj:FSC

Druga stranka u žalbenom postupku: Banco Santander SA

Prethodno pitanje

Treba li odredbe članka 34. stavka 1. točaka (a) i (b), u vezi s odredbama članka 53. stavaka 1. i 3. [te] članka 60. stavka 2. prvog podstavka točaka (b) i (c) Direktive 2014/59/EU ⁽¹⁾, tumačiti na način da se eventualna tražbina ili pravo – koje bi moglo nastati na temelju osuđujuće presude kojom se subjektu koji je sljednik društva Banco Popular nalaže isplata naknade štete povodom tužbe za utvrđivanje odgovornosti koja je podnesena zbog stavljanja na tržište određenog instrumenta kapitala (podređenih obveznica koje se moraju konvertirati u dionice iste banke), koji nije među instrumentima dodatnog kapitala obuhvaćenima mjerama sanacije društva Banco Popular, koji su naposljetku, prije nego što su donesene mjere sanacije banke (7. lipnja 2017.), konvertirani u dionice te banke – može smatrati obvezom na koju se primjenjuje odredba o otpisu ili poništenju iz članka 53. stavka 3. Direktive 2014/59, kao „neobračunana” obveza ili tražbina, na način da bi bila izuzeta i ne bi se mogla zahtijevati od društva Banco Santander koje je sljednik društva Banco Popular ako je tužba iz koje proizlazi ta obveza nadoknađivanja štete podnesena nakon završetka postupka sanacije banke?

Ili navedene odredbe pak treba tumačiti na način da navedena tražbina ili pravo čine „obračunanu” obvezu (članak 53. stavak 3. Direktive) ili „već obračunan[u] obvez[u]” u trenutku sanacije banke (članak 60. stavak 2. točka (b)) i da su kao takvi izuzeti od učinka oslobođenja ili poništenja tih obveza ili tražbina te se, prema tome, u odnosu na društvo Banco Santander, koje je sljednik društva Banco Popular, mogu zahtijevati čak i ako je tužba iz koje proizlazi ta obveza naknade štete podnesena nakon završetka postupka sanacije banke?

(¹) Direktiva 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o uspostavi okvira za oporavak i sanaciju kreditnih institucija i investicijskih društava te o izmjeni Direktive Vijeća 82/891/EEZ i direktiva 2001/24/EZ, 2002/47/EZ, 2004/25/EZ, 2005/56/EZ, 2007/36/EZ, 2011/35/EU, 2012/30/EU i 2013/36/EU te uredbi (EU) br. 1093/2010 i (EU) br. 648/2012 Europskog parlamenta i Vijeća Tekst značajan za EGP – SL 2014., L 173, str. 190. i ispravak SL 2015., L 216, str. 9.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 24. siječnja 2023. uputio Okresný súd Bratislava III (Slovačka) – NFŠ a.s./Slovenská republika (Slovačka Republika) koju zastupa Ministerstvo školstva, vedy, výskumu a športu Slovenskej republiky, Ministerstvo školstva, vedy, výskumu a športu Slovenskej republiky

(Predmet C-28/23, NFŠ)

(2023/C 173/19)

Jezik postupka: slovački

Sud koji je uputio zahtjev

Okresný súd Bratislava III

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: NFŠ a.s.

Tuženik: Slovenská republika (Slovačka Republika) koju zastupa Ministerstvo školstva, vedy, výskumu a športu Slovenskej republiky, Ministerstvo školstva, vedy, výskumu a športu Slovenskej republiky

Prethodna pitanja

1. Predstavljaju li ugovor o dodjeli bespovratnih sredstava i predugovor o prodaji sklopljeni između ministarstva (države) i subjekta privatnog prava odabranog bez provođenja natječaja, „ugovor o javnim radovima” u smislu članka 1. stavka 2. točke (b) Direktive 2004/18 (¹) ili članka 2. stavka 6. točke (c) Direktive 2014/24 (²) ako ugovor o dodjeli bespovratnih sredstava predstavlja državnu potporu koju je odobrila Europska komisija u smislu članka 107. stavka 3. točke (c) UFEU-a, predmet obveza obuhvaćenih ugovorom o dodjeli bespovratnih sredstava jest obveza države da dodijeli bespovratna sredstva, kao i obveza subjekta privatnog prava da izgradi objekt u skladu s uvjetima koje je utvrdilo ministarstvo i omogući sportskoj organizaciji korištenje dijela tog objekta, a predmet obveza obuhvaćenih predugovorom jest jednostrana opcija dodijeljena subjektu privatnog prava u obliku obveze države da otkupi izgrađeni objekt, pri čemu ti ugovori predstavljaju međusobno vremenski i predmetno povezane okvire uzajamnih obveza između ministarstva i subjekta privatnog prava?
2. Protivi li se članku 1. stavku 2. točki (b) Direktive 2004/18 ili članku 2. stavku 6. točki (c) Direktive 2014/24 nacionalna odredba države članice u skladu s kojom je apsolutno ništav (odnosno od početka/*ex tunc*) pravni posao čiji je sadržaj ili cilj protivan zakonu ili predstavlja zaobilaženje zakona ili nije u skladu s dobrim običajima, ako se ta povreda zakona temelji na bitnoj povredi pravila o javnoj nabavi?
3. Protivi li se članku 2.d stavku 1. točki (a) i članku 2.d stavku 2. Direktive 89/665 (³) nacionalna odredba države članice u skladu s kojom je apsolutno ništav (odnosno od početka/*ex tunc*) pravni posao čiji je sadržaj ili cilj protivan zakonu ili predstavlja zaobilaženje zakona ili nije u skladu s dobrim običajima, ako se ta povreda zakona temelji na bitnoj povredi (zaobilaženju) pravila o javnoj nabavi, kao što je to slučaj u glavnom postupku?

4. Treba li članak 1. stavak 2. točku (b) Direktive 2004/18 ili članak 2. stavak 6. točku (c) Direktive 2014/24 tumačiti na način da im se protivi *ex tunc* pretpostavka da je predugovor o prodaji, kao što je onaj koji je predmet glavnog postupka, proizveo pravne učinke?

- (¹) Direktiva Europskog parlamenta i Vijeća 2004/18/EZ od 31. ožujka 2004. o usklađivanju postupaka za sklapanje ugovora o javnim radovima, ugovora o javnoj nabavi robe te ugovora o javnim uslugama (SL 2004., L 134, str. 114.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 6., svezak 1., str. 156.).
- (²) Direktiva 2014/24/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. veljače 2014. o javnoj nabavi i o stavljanju izvan snage Direktive 2004/18/EZ (SL 2014., L 94, str. 65.)
- (³) Direktiva Vijeća od 21. prosinca 1989. o usklađivanju zakona i drugih propisa u odnosu na primjenu postupaka kontrole na sklapanje ugovora o javnoj nabavi robe i javnim radovima (89/665/EEZ) (SL 1989., L 395, str. 33.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 6., svezak 6., str. 3.).

Žalba koju je 26. siječnja 2023. podnijela Europska komisija protiv presude Općeg suda (sedmo prošireno vijeće) od 16. studenoga 2022. u predmetu T-469/20, Kraljevina Nizozemska/Komisija

(Predmet C-40/23 P)

(2023/C 173/20)

Jezik postupka: nizozemski

Stranke

Žalitelj: Europska komisija (zastupnici: B. Stromsky, H. van Vliet i I. Georgiopoulos, agenti)

Druga stranka u postupku: Kraljevina Nizozemska

Žalbeni zahtjev

Žalitelj od Suda zahtijeva da:

- ukine presudu Općeg suda (sedmo prošireno vijeće) od 16. studenoga 2022. u predmetu T-469/20, Kraljevina Nizozemska/Komisija, EU:T:2022:713,
- odbije četvrti i peti tužbeni razlog u predmetu T-469/20,
- upotrijebi ovlast iz članka 61. stavka 1. druge rečenice Statuta Suda Europske unije da sam odlučio o predmetu i tužbu odbije kao neosnovanu u cijelosti,
- naloži Kraljevini Nizozemskoj snošenje troškova.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

Žalba se temelji na jednom žalbenom razlogu koji se sastoji od dva dijela.

Odlukom Komisije pobijanom u prvostupanjskom postupku (¹) (u daljnjem tekstu: odluka) jedna je mjera proglašena spojiva s unutarnjim tržištem, a da pritom nije bilo konačno odlučeno je li ta mjera predstavljala državnu potporu u smislu članka 107. stavka 1. UFEU-a.

U okviru prvog dijela navodi se da je Opći sud počinio pogrešku koja se tiče prava kada je utvrdio da je Komisija mogla donijeti odluku o nespornosti u smislu članka 4. stavka 3. Uredbe 2015/1589 (²) samo ako je prethodno odlučila o tome je li sporna mjera predstavljala državnu potporu. Komisija smatra da različite metode tumačenja prava Unije ne mogu potvrditi taj zaključak. Osobito, pobijana presuda nije u skladu s ciljem zakonodavca Unije da se brzo razjasni je li mjera spojiva s unutarnjim tržištem. Naime, ako presuda ne ukine, Komisija će biti prisiljena, iako je već uvjerena da je određena mjera spojiva s unutarnjim tržištem, dugotrajno i nepotrebno ispitivati jesu li ispunjeni svi kriteriji iz članka 107. stavka 1. UFEU-a.

U okviru drugog dijela prigovara se da je Opći sud počinio pogrešku koja se tiče prava kada je utvrdio da odluka povrjeđuje temeljno načelo pravne sigurnosti. Naprotiv, odlukom je povećana pravna sigurnost time što je mjera proglašena spojivom s unutarnjim tržištem čim je to Komisija utvrdila.

- (¹) Odluka Komisije C(2020) 2998 *final* od 12. svibnja 2020. o državnoj potpori SA. 54537 (2020/NN) – Nizozemska, Zabrana uporabe ugljena za proizvodnju električne energije u Nizozemskoj.
- (²) Uredba Vijeća (EU) 2015/1589 od 13. srpnja 2015. o utvrđivanju detaljnih pravila primjene članka 108. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (SL 2015., L 248, str. 9.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 3. veljače 2023. uputio Bundesgerichtshof (Njemačka) –
WY/Laudamotion GmbH, Ryanair DAC**

(Predmet C-54/23, Laudamotion i Ryanair)

(2023/C 173/21)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Bundesgerichtshof

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: WY

Tuženici: Laudamotion GmbH, Ryanair DAC

Prethodna pitanja

1. Je li pravo na odštetu zbog kašnjenja leta od najmanje tri sata u skladu s člancima 5., 6. i 7. Uredbe (EZ) br. 261/2004 (¹) općenito isključeno ako putnik u slučaju mogućeg dužeg kašnjenja putuje zamjenskim letom koji je sam rezervirao i tako stigne na konačno odredište s kašnjenjem manjim od tri sata ili pravo na odštetu u toj situaciji dolazi u obzir u svakom slučaju ako već prije trenutka kad se putnik najkasnije mora prijaviti za let postoje dovoljno čvrsti elementi koji upućuju na to da će doći do kašnjenja na konačno odredište od najmanje tri sata?
2. U slučaju da na prvo pitanje treba odgovoriti u potonjem smislu: zahtijeva li pravo na odštetu zbog kašnjenja leta od najmanje tri sata u skladu s člancima 5., 6. i 7. Uredbe br. 261/2004 u navedenoj situaciji pravodobnu prijavu putnika za let u skladu s člankom 3. stavkom 2. točkom (a) Uredbe?

(¹) Uredba Europskog parlamenta i Vijeća od 11. veljače 2004. o utvrđivanju općih pravila odštete i pomoći putnicima u slučaju uskraćenog ukrcanja i otkazivanja ili dužeg kašnjenja leta te o stavljanju izvan snage Uredbe (EEZ) br. 295/91 (SL 2004., L 46, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 7., svezak 26., str. 21. i ispravak SL 2019., L 119, str. 202.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 2. veljače 2023. uputio Nejvyšší správní soud (Češka
Republika) – JH/Policejní prezidium**

(Predmet C-57/23, Policejní prezidium)

(2023/C 173/22)

Jezik postupka: češki

Sud koji je uputio zahtjev

Nejvyšší

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: JH

Druge stranke u žalbenom postupku: Policejní prezidium

Prethodno pitanje/Prethodna pitanja

1. Koji se stupanj razlikovanja osobnih podataka različitih ispitanika zahtijeva člankom 4. stavkom 1. točkom (c) ili člankom 6. u vezi s člankom 10. Direktive 2016/680⁽¹⁾? Obvezom uvođenja razlike između različitih kategorija ispitanika, to da nacionalno zakonodavstvo dopušta pronalaženje genetskih podataka svih osumnjičenika ili optuženika za počinjenje kaznenog djela s namjerom?
2. Je li u skladu s člankom 4. stavkom 1. točkom (e) Direktive 2016/680 situacija u kojoj s obzirom na opći cilj, a to je sprečavanje ili otkrivanje kaznenih djela, policijska tijela ocjenjuju potrebu za daljnjom pohranom profila DNK-a na temelju njihovih unutarnjih pravila, što u praksi često znači da se osjetljivi osobni podaci pohranjuju na neodređeno vrijeme, a da se pritom ne utvrdi ikakvo najdulje razdoblje pohrane takvih osobnih podataka? Ako to nije u skladu s tom odredbom, prema kojim kriterijima eventualno treba ocjenjivati proporcionalnost u vremenskom pogledu pohrane osobnih podataka koji su prikupljeni i pohranjeni u tu svrhu?
3. Koji je minimalni opseg materijalnih ili postupovnih uvjeta za dobivanje, pohranu i brisanje posebno osjetljivih osobnih podataka u smislu članka 10. Direktive 2016/680 koji se mora urediti „odredbama opće primjene” prava države članice? Može li se i sudska praksa smatrati „pravom države članice” u smislu članka 8. stavka 2. u vezi s člankom 10. Direktive 2016/680?

⁽¹⁾ Direktiva (EU) 2016/680 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. travnja 2016. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka od strane nadležnih tijela u svrhe sprečavanja, istrage, otkrivanja ili progona kaznenih djela ili izvršavanja kaznenih sankcija i o slobodnom kretanju takvih podataka o stavljanju izvan snage Okvirne odluke Vijeća 2008/977/PUP (SL 2016., L 119, str. 89.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 6. veljače 2023. uputio Juzgado Contencioso-Administrativo nº 5 de Barcelona (Španjolska) – Pedro Francisco/Subdelegación del Gobierno en Barcelona**(Predmet C-62/23, Pedro Francisco)**

(2023/C 173/23)

Jezik postupka: španjolski

Sud koji je uputio zahtjev

Juzgado Contencioso-Administrativo nº 5 de Barcelona

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Pedro Francisco

Tuženik: Subdelegación del Gobierno en Barcelona

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 27. Direktive 2004/38/EZ⁽¹⁾ tumačiti na način da policijska evidencija može predstavljati osnovu ili temelj osobnog ponašanja dotičnog pojedinca prilikom ocjene toga je li riječ o stvarnoj prijetnji, iako je svrha kaznenog postupka dokazati postojanje te prijetnje?
2. U slučaju potvrdnog odgovora na prvo pitanje, treba li članak 27. Direktive tumačiti na način da upravno tijelo treba izričito i detaljno navesti činjenice na kojima se temelji policijska evidencija i pokrenute sudske postupke, kao i njihov ishod, kako bi potkrijepilo da nije riječ o pukim početnim pretpostavkama?

⁽¹⁾ Direktiva 2004/38/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o pravu građana Unije i članova njihovih obitelji na slobodno kretanje i boravište na području države članice, kojom se izmjenjuje Uredba (EEZ) br. 1612/68 i stavljaju izvan snage direktive 64/221/EEZ, 68/360/EEZ, 72/194/EEZ, 73/148/EEZ, 75/34/EEZ, 75/35/EEZ, 90/364/EEZ, 90/365/EEZ i 93/96/EEZ (SL 2004., L 158, str. 77.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 2., str. 42. i ispravak SL 2016., L 87 str. 36.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 6. veljače 2023. uputio Juzgado Contencioso-Administrativo nº 5 de Barcelona (Španjolska) – Sagrario i dr./Subdelegación del Gobierno en Barcelona

(Predmet C-63/23, Sagrario)

(2023/C 173/24)

Jezik postupka: španjolski

Sud koji je uputio zahtjev

Juzgado de lo Contencioso-Administrativo nº 5 de Barcelona

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Sagrario, Joaquín, Prudencio

Tuženik: Subdelegación del Gobierno en Barcelona

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 15. stavak 3. *in fine* i članak 17. Direktive [2003/86/EZ] ⁽¹⁾ tumačiti na način da, kad se u njima upućuje na „posebno teške okolnosti”, oni automatski obuhvaćaju sve okolnosti koje se odnose na maloljetnika i/ili okolnosti koje su slične onima iz članka 15.?
2. Je li u skladu s člankom 15. stavkom 3. *in fine* i člankom 17. direktive nacionalni propis kojim se ne predviđa izdavanje autonomne dozvole boravka kojom se jamči da spojeni članovi obitelji ne ostaju u situaciji nereguliranog administrativnog statusa ako postoje te posebno teške okolnosti?
3. Mogu li se članak 15. stavak 3. *in fine* i članak 17. direktive tumačiti na način da to pravo na autonomnu dozvolu postoji ako spojeni članovi obitelji ostanu bez dozvole boravka zbog razloga neovisnih o njihovoj volji?
4. Je li u skladu s člankom 15. stavkom 3. i člankom 17. direktive nacionalni propis kojim se ne predviđa da je, prije nego što se spojenim članovima obitelji odbije produljenje dozvole boravka, nužna i obvezna ocjena okolnosti iz članka 17. direktive?
5. Je li u skladu s člankom 15. stavkom 3. i člankom 17. direktive, kao i s člankom 6. stavkom 1., člankom 8. stavkom 1. i člankom 8. stavkom 2. Europske konvencije o ljudskim pravima i člancima 47., 24., 7. te člankom 33. stavkom 1. Povelje Europske unije o temeljnim pravima, nacionalni propis kojim se ne predviđa, kao korak koji prethodi odbijanju izdavanja ili produljenju dozvole boravka članu koji se spojio s obitelji, posebni postupak saslušanja maloljetnika ako je sponzoru odbijena dozvola boravka ili njezino produljenje?
6. Je li u skladu s člankom 15. stavkom 3. i člankom 17. Direktive, kao i s člankom 6. stavkom 1., člankom 8. stavkom 1. i člankom 8. stavkom 2. Europske konvencije o ljudskim pravima i člancima 47., 24., 7. te člankom 33. stavkom 1. Povelje Europske unije o temeljnim pravima, nacionalni propis kojim se ne predviđa, kao korak koji prethodi odbijanju izdavanja ili produljenju dozvole boravka bračnom drugu koji se spojio s obitelji, ako je sponzoru odbijeno izdavanje dozvole boravka ili njezino produljenje, postupak u kojem se može pozvati na okolnosti predviđene u članku 17. direktive kako bi zatražio da mu se omogući nastavak boravka bez prekida u odnosu na njegov prethodni status boravka?

⁽¹⁾ Direktiva Vijeća 2003/86/EZ od 22. rujna 2003. o pravu na spajanje obitelji (SL 2003., L 251, str. 12.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 8., str. 70. i ispravci SL 2020., L 61, str. 32 i SL 2020., L 61, str. 33.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 8. veljače 2023. uputio Bundesarbeitsgericht (Njemačka) – MK/K GmbH

(Predmet C-65/23, K GmbH)

(2023/C 173/25)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Bundesarbeitsgericht

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: MK

Tuženik: K GmbH

Prethodna pitanja

1. Treba li zakonom predviđeno nacionalno pravilo doneseno u skladu s člankom 88. stavkom 1. Uredbe (EU) 2016/679 ⁽¹⁾ (Opća uredba o zaštiti podataka; u daljnjem tekstu: Uredba 2016/679), kao što je članak 26. stavak 4. Bundesdatenschutzgesetzes (Savezni zakon o zaštiti podataka) (BDSG), kojim se određuje da je obrada osobnih podataka zaposlenika za potrebe radnog odnosa na temelju kolektivnih ugovora, uključujući posebne kategorije osobnih podataka, dopuštena ako se poštuje članak 88. stavak 2. Uredbe 2016/679, tumačiti na način da uvijek treba poštovati i druge zahtjeve iz Uredbe 2016/679, primjerice članak 5., članak 6. stavak 1. te članak 9. stavke 1. i 2. Uredbe 2016/679?
2. U slučaju potvrdnog odgovora na prvo pitanje:

može li se zakonom predviđeno nacionalno pravilo doneseno u skladu s člankom 88. stavkom 1. Uredbe 2016/679, kao što je članak 26. stavak 4. BDSG-a, tumačiti na način da stranke kolektivnog ugovora (u ovom slučaju stranke sporazuma između poslodavca i radničkog vijeća) prilikom ocjene nužnosti obrade podataka u smislu članka 5., članka 6. stavka 1. te članka 9. stavaka 1. i 2. Uredbe 2016/679 imaju marginu prosudbe koja podliježe samo ograničenom sudskom nadzoru?
3. U slučaju potvrdnog odgovora na drugo pitanje:

na što se u takvom slučaju može ograničiti sudski nadzor?
4. Treba li članak 82. stavak 1. Uredbe 2016/679 tumačiti na način da osobe imaju pravo na naknadu nematerijalne štete već onda kad su njihovi osobni podaci obrađeni protivno zahtjevima iz Uredbe 2016/679 ili pravo na naknadu nematerijalne štete zahtijeva da ispitanik usto treba dokazati da je pretrpio znatnu nematerijalnu štetu?
5. Je li članak 82. stavak 1. Uredbe 2016/679 namijenjen posebnoj odnosno općoj prevenciji i treba li to uzeti u obzir prilikom određivanja iznosa nematerijalne štete koju je potrebno nadoknaditi na temelju članka 82. stavka 1. Uredbe 2016/679 na teret voditelja obrade ili izvršitelja obrade?
6. Je li prilikom određivanja iznosa nematerijalne štete koju je potrebno nadoknaditi na temelju članka 82. stavka 1. Uredbe 2016/679 relevantan stupanj krivnje voditelja obrade ili izvršitelja obrade? Konkretno, smije li se nepostojanje krivnje ili manji stupanj krivnje voditelja obrade ili izvršitelja obrade uzeti u obzir u njegovu korist?

⁽¹⁾ Uredba (EU) 2016/679 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. travnja 2016. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom kretanju takvih podataka te o stavljanju izvan snage Direktive 95/46/EZ (Opća uredba o zaštiti podataka) (SL 2016., L 119, str. 1. te ispravci SL 2018., L 127, str. 2. i SL 2021., L 74, str. 35.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 7. veljače 2023. uputio Symvoulis tis Epikrateias (Grčka) – Elliniki Ornithologiki Etaireia, Syllogos Diktyo Oikologikon Organoseon Aigaiou, Perivallontikos Syllogos Rethymnou, Politistikos Syllogos Thronos Kleisidiou, KX i dr./ Ypourgos Esoterikon, Ypourgos Oikonomikon, Ypourgos Anaptyxis kai Ependyseon, Ypourgos Perivallontos kai Energeias, Ypourgos Agrotikis Anaptyxis kai Trofimon

(Predmet C-66/23)

(2023/C 173/26)

Jezik postupka: grčki

Sud koji je uputio zahtjev

Symvoulis tis Epikrateias

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Elliniki Ornithologiki Etaireia (Helensko ornitološko društvo)

Sylogos Diktyo Oikologikon Organoseon Aigaiou (Udruga Egejske mreže ekoloških organizacija)

Perivallontikos Sylogos Rethymnou (Udruga za zaštitu okoliša u Retimnu)

Politistikos Sylogos Thronos Kleisidiou (Kulturna udruga Thronos Klisidiou)

KX i drugi

Tuženici: Ypourgos Esoterikon (ministar unutarnjih poslova)

Ypourgos Oikonomikon (ministar gospodarstva)

Ypourgos Anaptyxis kai Ependyseon (ministar razvoja i ulaganja)

Ypourgos Perivallontos kai Energeias (ministar okoliša i energetike)

Ypourgos Agrotikis Anaptyxis kai Trofimon (ministar za poljoprivredni razvoj i hranu)

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 4. stavke 1. i 2. Direktive 2009/147/EZ ⁽¹⁾, u vezi s člankom 6. stavcima 2. do 4. Direktive 92/43/EEZ ⁽²⁾, tumačiti na način da mu se protive nacionalne odredbe, poput onih navedenih u [obrazloženju], kojima se propisuje da se posebne mjere zaštite, očuvanja i obnove vrsta i staništa divljih ptica u posebnim zaštićenim područjima (PZP) primjenjuju samo na „vrste za koje su određeni prostori“, odnosno samo na vrste divljih ptica navedene u Prilogu I. Direktivi 2009/147/EZ i migracijske ptice koje se redovito pojavljuju u svakom PZP-u, koje se, zajedno s kriterijima za određivanje PZP-ova iz nacionalnog zakonodavstva, upotrebljavaju kao odlučujući pokazatelji za određivanje nekog područja kao PZP-a?
2. Je li u svrhu odgovora na prethodno pitanje relevantna činjenica da su navedene posebne mjere zaštite, očuvanja i obnove vrsta i staništa divljih ptica u posebnim zaštićenim područjima (PZP) u biti osnovne preventivne mjere zaštite PZP-ova („mjere predostrožnosti“) koje se primjenjuju horizontalno, odnosno na sve PZP-ove, te da do danas u grčkom pravnom poretku nisu doneseni planovi upravljanja za svaki pojedini PZP kojima se definiraju ciljevi i mjere potrebne za postizanje ili osiguravanje zadovoljavajućeg očuvanja svakog PZP-a i vrsta koje ondje obitavaju?.
3. Je li u svrhu odgovora na prethodna dva pitanja relevantna činjenica da se, na temelju obveze procjene učinaka projekata i aktivnosti na okoliš u smislu Direktive 2011/92/EU ⁽³⁾ i „ocjene prihvatljivosti“ iz članka 6. stavaka 2. do 4. Direktive 92/43/EEZ, u okviru procjene učinaka svakog pojedinog plana javnih ili privatnih radova na okoliš uzimaju u obzir sve vrste navedene u Prilogu I. Direktivi 2009/147/EZ ili migracijske ptice koje se redovito pojavljuju u svakom PZP-u?

⁽¹⁾ Direktiva 2009/147/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 30. studenoga 2009. o očuvanju divljih ptica (kodificirana verzija) (SL 2010., L 20,

str. 7.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 32., str. 128. i ispravak SL 2015., L 75, str. 20.)

⁽²⁾ Direktiva Vijeća 92/43/EEZ od 21. svibnja 1992. o očuvanju prirodnih staništa i divlje faune i flore (SL 1992., L 206, str. 7.) SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 2., str. 14.)

⁽³⁾ Direktiva 2011/93/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 13. prosinca 2011. o suzbijanju seksualnog zlostavljanja i seksualnog iskorištavanja djece i dječje pornografije, te o zamjeni Okvirne odluke Vijeća 2004/68/PUP (GU 2012., L 26, str. 1).

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 15. veljače 2023. uputila Administratīvā apgabaltiesa (Latvija) – Biedrība „Latvijas Informācijas un komunikācijas tehnoloģijas asociācija“/Valsts ieņēmumu dienests

(Predmet C-87/23, Latvijas Informācijas un komunikācijas tehnoloģijas asociācija)

(2023/C 173/27)

Jezik postupka: latvijski

Sud koji je uputio zahtjev

Administratīvā apgabaltiesa

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Biedrība „Latvijas Informācijas un komunikācijas tehnoloģijas asociācija”

Tuženik: Valsts ieņēmumu dienests

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 9. stavak 1. Direktive Vijeća 2006/112/EZ o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost ⁽¹⁾ tumačiti na način da neprofitnu udrugu čija se djelatnost odnosi na provedbu programâ državne potpore koji se financiraju iz Europskog fonda za regionalni razvoj treba smatrati poreznim obveznikom koji obavlja gospodarsku djelatnost?
2. Treba li članak 28. Direktive Vijeća 2006/112/EZ o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost tumačiti na način da udrugu koja u praksi ne pruža usluge osposobljavanja ipak treba smatrati pružateljem usluga ako su usluge nabavljene od drugog gospodarskog subjekta kako bi se omogućila provedba projekta državne potpore koji se financira iz Europskog fonda za regionalni razvoj?
3. Ako pružatelj usluge od primatelja usluge primi samo djelomičnu naknadu za pruženu uslugu (30 %), dok se preostala vrijednost usluge namiruje isplatom potpore iz Europskog fonda za regionalni razvoj, je li oporeziva naknada, u skladu s člankom 73. Direktive Vijeća 2006/112/EZ o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost, ukupni iznos koji pružatelj usluge primi od primatelja usluge i od treće osobe u obliku isplate potpore?

⁽¹⁾ SL 2006., L 347, str. 1. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 9., svezak 1., str. 120. i ispravci SL 2018., L 125, str. 15., SL 2018., L 225, str. 1., SL 2018., L 225, str. 1., SL 2018., L 329, str. 53., SL 2019., L 245, str. 9., SL 2019., L 289, str. 59. i SL 2020., L 191, str. 5.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 23. veljače 2023. uputio Amtsgericht Groß-Gerau (Njemačka) –
PU/SmartSport Reisen GmbH**

(Predmet C-108/23, SmartSport Reisen)

(2023/C 173/28)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Amtsgericht Groß-Gerau

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: PU

Tuženik: SmartSport Reisen GmbH

Prethodno pitanje

Treba li članak 18. stavak 1. Uredbe (EU) br. 1215/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2012. o [sudskoj] nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima ⁽¹⁾ tumačiti na način da se ta odredba uz pravilo o međunarodnoj nadležnosti odnosi i na pravilo o mjesnoj nadležnosti nacionalnih sudova u stvarima koje se odnose na ugovor o putovanju koje treba poštovati sud koji odlučuje o predmetu ako i potrošač kao putnik i druga ugovorna stranka kao organizator putovanja imaju svoj domicil ili sjedište u istoj državi članici, ali se odredište putovanja ne nalazi u toj državi članici, nego u inozemstvu, što dovodi do toga da dopunjavanjem nacionalnih odredbi o nadležnosti potrošač može ostvariti ugovorna potraživanja od organizatora putovanja pred sudom nadležnim na temelju njegova domicila?

⁽¹⁾ SL 2012., L 351, str. 1. te ispravci SL 2014., L 160, str. 40. i SL 2016., L 202, str. 57.

Žalba koju je 22. veljače 2023. podnijela Autoridad Portuaria de Bilbao protiv presude Općeg suda (peto vijeće) od 14. prosinca 2022. u predmetu T-126/20, Autoridad Portuaria de Bilbao/Komisija

(Predmet C-110/23 P)

(2023/C 173/29)

Jezik postupka: španjolski

Stranke

Žalitelj: Autoridad Portuaria de Bilbao (zastupnici: D. Sarmiento Ramírez-Escudero i X. Codina García-Andrade, odvjetnici)

Druga stranka u postupku: Europska komisija

Žalbeni zahtjevi

Žalitelj od Suda zahtijeva da:

- ukine presudu Općeg suda zbog navedena tri žalbena razloga i utvrdi da ta presuda sadržava pogrešku koja se tiče prava,
- odluči o meritumu, u skladu s člankom 61. Statuta i članka 170. Poslovnika, te prihvati zahtjev za poništenje odluka pobijanih pred Općim sudom, koji je u prvostupanjskom postupku istaknula Autoridad Portuaria de Bilbao,
- naloži Komisiji snošenje troškova koje je Autoridad Portuaria de Bilbao imala u prvostupanjskom postupku i ovom postupku pred Sudom.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

Prvi žalbeni razlog:

Presuda Općeg suda sadržava pogrešku koja se tiče prava, a koja se temelji na povredi članka 107. stavka 1. UFEU-a jer je njome prihvaćeno da Komisija, kada je zaključila da potpuno oslobođenje od poreza na dobit baskijskih lučkih uprava (u daljnjem tekstu „porezno oslobođenje Bizkaia”) predstavlja prednost, potonje nije ispitala kao složen skup mjera.

U potporu prvom žalbenom razlogu žalitelj navodi da se rasuđivanje Općeg suda, kada je zaključio da nisu postojale složene mjere, oslanja na puko formalne temelje koje odstupaju od materijalnog ispitivanja koje zahtijeva sudska praksa Suda.

Drugi žalbeni razlog:

Presuda Općeg suda sadržava pogrešku koja se tiče prava, a koja se temelji na povredi članka 107. UFEU-a, Uredbe 2015/1589 ⁽¹⁾ i sudske prakse koja ih tumači, sve u vezi s člankom 4. stavkom 3. UEU-a, člankom 296. UFEU-a i člankom 41. Povelje, jer se u njoj smatralo da Komisija ne može sveobuhvatno ispitati raspoložive podatke kada je općepoznato da postoji samo jedan korisnik programa potpora.

U potporu drugom žalbenom razlogu žalitelj navodi da je postojanje jednog jedinog subjekta koji je korisnik poreznog oslobođenja Bizkaia (tj. Autoridad Portuaria de Bilbao) općepoznata činjenica utvrđena španjolskim pravnim poretom. U tom slučaju, iako se mjera može kvalificirati kao „program potpora” za potrebe Uredbe 2015/1589, Komisija mora sveobuhvatno ispitati raspoložive podatke. Taj zaključak se nameće ako se uzme u obzir izvorni cilj sudske prakse koji Komisiji omogućuje da ne provede takvo ispitivanje, što je sve protumačeno s obzirom na članak 4. stavak 3. UEU-a, članak 296. UFEU-a i članak 41. Povelje.

Treći žalbeni razlog:

Presuda Općeg suda sadržava pogrešku koja se tiče prava, a koja se temelji na povredi članka 108. UFEU-a i Uredbe 2015/1589, u vezi s člankom 4. stavkom 3. UEU-a, jer se u njoj smatralo da su Komisijine obveze u postupku suradnje lakše nego li što su to one koje ima u istražnom postupku.

U potporu trećem žalbenom razlogu žalitelj navodi da se u presudi Općeg suda, a da to nije ni na koji način opravdano, tvrdi da u postupku suradnje na temelju članka 21. Uredbe 2015/1589 država članica ima manje jamstava nego li što ih ima u istražnom postupku. U okviru ovog razloga žalitelj ističe da kako doslovan tekst članka 21. do 23. Uredbe 2015/1589 tako i tijesna poveznica između članka 108. UFEU-a, o kojem je riječ u postupku suradnje iz Uredbe 2015/1589, i načela lojalne suradnje iz članka 4. stavka 3. UEU-a, dovode do zaključka da Komisija baš treba ispitati informacije koje joj je dostavila država članica.

(¹) Uredba Vijeća (EU) 2015/1589 od 13. srpnja 2015. o utvrđivanju detaljnih pravila primjene članka 108. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (SL 2015., L 248, str. 9. i ispravak SL 2017., L 186, str. 17.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 28. veljače 2023. uputio Vilniaus apygardos administracinis teismas (Litva) – Virgilijus Valančius/Lietuvos Respublikos vyriausybė

(Predmet C-119/23, Valančius)

(2023/C 173/30)

Jezik postupka: litavski

Sud koji je uputio zahtjev

Vilniaus apygardos administracinis teismas

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Virgilijus Valančius

Tuženik: Lietuvos Respublikos vyriausybė

Prethodna pitanja

1. Zahtijeva li se člankom 254. Ugovora o funkcioniranju Europske unije, u vezi s člankom 19. stavkom 2. Ugovora o Europskoj uniji, kojim se predviđa da se članovi Općeg suda Europske unije biraju iz redova osoba „čija je neovisnost neupitna i koj[e] imaju sposobnost potrebnu za obavljanje visoke sudačke dužnosti”, da se kandidat za imenovanje na dužnost suca Općeg suda Europske unije odabere u državi članici Europske unije isključivo na temelju profesionalnih sposobnosti?
2. Je li nacionalna praksa, kao što je ona o kojoj je riječ u ovom predmetu, u skladu s kojom vlada države članice odgovorne za predlaganje kandidata za imenovanje na dužnost suca Općeg suda Europske unije, radi osiguravanja transparentnosti postupka odabira određenog kandidata, uspostavlja skupinu neovisnih stručnjaka zaduženu za ocjenjivanje kandidata koja, nakon što obavi razgovore sa svim kandidatima, sastavlja popis kandidata prema ocjenama dodijeljenima na temelju unaprijed utvrđenih jasnih i objektivnih kriterija odabira i, u skladu s unaprijed objavljenim uvjetima, predlaže vladi kandidata kojem je na temelju njegovih profesionalnih sposobnosti i kompetencija dodijelila najviše ocjene, ali vlada za imenovanje na dužnost suca Općeg suda Europske unije predloži kandidata koji nije kandidat koji se nalazi na prvom mjestu na navedenom popisu, u skladu sa zahtjevom neupitne neovisnosti sudaca i drugim zahtjevima za obavljanje sudačke dužnosti utvrđenima u članku 254. Ugovora o funkcioniranju Europske unije, u vezi s člankom 19. stavkom 2. Ugovora o Europskoj uniji, uzimajući u obzir činjenicu da bi eventualno nezakonito imenovan sudac mogao utjecati na odluke Općeg suda Europske unije?

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 1. ožujka 2023. uputio Vrhoven administrativni sud (Bugarska) –
Direktor na Direkcija „Obžalvane i danačno-osiguritelna prakтика” Sofija pri Centralno upravljenie na
Nacionalnata agencija za prihodite/Legafact EOOD**

(Predmet C-122/23, Legafact)

(2023/C 173/31)

Jezik postupka: bugarski

Sud koji je uputio zahtjev

Vrhoven administrativni sud

Stranke glavnog postupka

Žalitelj u kasacijskom postupku: Direktor na Direkcija „Obžalvane i danačno-osiguritelna prakтика” Sofija pri Centralno upravljenie na Nacionalnata agencija za prihodite

Druga stranka u kasacijskom postupku: Legafact EOOD

Prethodna pitanja

1. Je li nacionalni propis na temelju kojeg se u slučaju izuzeća predviđenog u poglavlju 1. glave XII. Direktive Vijeća 2006/112⁽¹⁾ o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost različito postupi prema poreznim obveznicima, ovisno o brzini kojom dostižu prag prometa koji je propisan za obveznu registraciju PDV-a, u suprotnosti s načelima zajedničkog sustava poreza na dodanu vrijednost u Europskoj uniji?
2. Protivi li se Direktivi Vijeća 2006/112 nacionalni propis prema kojem je izuzeće isporuke u skladu s poglavljem 1. glave XII. Direktive 2006/112 uvjetovano pravodobnim ispunjenjem dobavljačeve obveze u pogledu podnošenja prijave za obveznu registraciju PDV-a?
3. Na temelju kojih se kriterija koji proizlaze iz tumačenja Direktive o PDV-u ocjenjuje ima li odredba kojom se predviđa nastanak poreznog duga u slučaju nepravodobnog podnošenja prijave za obveznu registraciju PDV-a obilježje sankcije?

⁽¹⁾ SL 2006., L 347, str. 1. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 9., svezak 1., str. 120.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 3. ožujka 2023. uputio Oberlandesgericht Düsseldorf
(Njemačka) – Müller Reisen GmbH/Stadt Olsberg**

(Predmet C-128/23, Müller Reisen)

(2023/C 173/32)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Oberlandesgericht Düsseldorf

Stranke glavnog postupka

Podnositelj zahtjeva i žalitelj: Müller Reisen GmbH

Druga stranka u postupku i druga stranka u žalbenom postupku: Stadt Olsberg

Intervenijent: Tuschen Transporte

Prethodno pitanje

Treba li članak 32. stavak 2. točku (c) Direktive 2014/24/EU ⁽¹⁾, s obzirom na članak 14. UFEU-a, usko tumačiti na način da je dodjela ugovora o javnoj nabavi koji služi za pružanje usluga od općeg interesa u slučaju iznimne žurnosti moguća u pregovaračkom postupku bez prethodne objave čak i ako javni naručitelj može predvidjeti događaj te se okolnosti na koje se poziva za opravdanje iznimne žurnosti mogu dovesti u vezu s njim?

⁽¹⁾ Direktiva 2014/24/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. veljače 2014. o javnoj nabavi i o stavljanju izvan snage Direktive 2004/18/EZ (SL 2014., L 94, str. 65. i ispravci SL 2015., L 275, str. 68., SL 2016., L 311, str. 26. i SL 2020., L 406, str. 67.)

Tužba podnesena 17. ožujka 2023. – Europska komisija/Republika Bugarska**(Predmet C-165/23)**

(2023/C 173/33)

Jezik postupka: bugarski

Stranke

Tužitelj: Europska komisija (zastupnici: Gr. Koleva i S. Hermes, agenti)

Tuženik: Republika Bugarska

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Ovaj predmet odnosi se na činjenicu da Republika Bugarska nije ispunila obveze koje ima na temelju članka 13. stavaka 2. i 5. i članka 14. stavaka 1. i 2. Uredbe (EU) br. 1143/2014 ⁽¹⁾ Europskog parlamenta i Vijeća od 22. listopada 2014. o sprječavanju i upravljanju unošenja i širenja invazivnih stranih vrsta (u daljnjem tekstu: Uredba).

U skladu s člankom 14. stavkom 1. Uredbe, Republika Bugarska je do 13. siječnja 2018. trebala uspostaviti sustav nadzora invazivnih stranih vrsta koje izazivaju zabrinutost u Uniji ili ga uključiti u svoj postojeći sustav kojim se na temelju istraživanja, praćenja i drugih postupaka prikupljaju i evidentiraju podaci o pojavi invazivnih stranih vrsta u okolišu kako bi se spriječilo njihovo širenje u Uniju ili unutar nje. Sustav nadzora trebao je ispunjavati zahtjeve iz članka 14. stavka 2. Uredbe.

U skladu s člankom 13. stavcima 2. i 5. Uredbe, Republika Bugarska je do 13. srpnja 2019. trebala uspostaviti i provesti jedan akcijski plan ili skup akcijskih planova te ga/ih bez odgode poslati Komisiji.

Republika Bugarska nije ispunila gore navedene obveze.

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Suda zahtijeva da:

- utvrdi da je Republika Bugarska, time što nije uspostavila (ili nije u svoj postojeći sustav uključila) sustav nadzora invazivnih stranih vrsta koje izazivaju zabrinutost u Uniji, koji sadržava i sve informacije navedene u članku 14. stavku 2., povrijedila obveze koje ima na temelju članka 14. stavaka 1. i 2. Uredbe,
- utvrdi da je Republika Bugarska, time što nije uspostavila i provela jedan akcijski plan ili skup akcijskih planova te ga/ih bez odgode poslala Komisiji, povrijedila obveze koje ima na temelju članka 13. stavaka 2. i 5. Uredbe,

— naloži Republici Bugarskoj snošenje troškova.

(¹) SL 2014., L 317, str. 35.

Tužba podnesena 17. ožujka 2023. – Europska komisija/Helenska republika

(Predmet C-167/23)

(2023/C 173/34)

Jezik postupka: grčki

Stranke

Tužitelj: Europska komisija (zastupnici: A. Bouchagiar i C. Hermes)

Tuženik: Helenska Republika

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- utvrdi da je, time što nije poduzela sve potrebne mjere za provedbu sustava nadzora invazivnih stranih vrsta koje izazivaju zabrinutost u Uniji, kao ni za donošenje, provedbu i upućivanje akcijskih planova u pogledu prioriteta putova u odnosu na nenamjerno unošenje i širenje invazivnih stranih vrsta, Helenska Republika povrijedila obveze koje ima na temelju članka 14. stavaka 1. i 2. i članka 13. stavaka 2. i 5. Uredbe (EU) br. 1143/2014 (¹), kao i Ugovora o funkcioniranju Europske unije;
- naloži Helenskoj Republici snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Europska komisija smatra da Helenska Republika još nije uspostavila (niti je ugradila u svoj postojeći sustav) sustav nadzora invazivnih stranih vrsta koje izazivaju zabrinutost u Uniji, u skladu s člankom 14. stavkom 1. Uredbe (EU) br. 1143/2014. Zbog nepostojanja sustava nadzora Helenska Republika nadalje nije ispunila bitne zahtjeve koje takav sustav nadzora mora zadovoljiti u skladu s člankom 14. stavkom 2. uredbe o kojoj je riječ.

Nadalje, Europska komisija smatra da Helenska Republika nije ni izradila ni provela akcijski plan ili seriju akcijskih planova te da ga/ih nije bez ugone uputila Komisiji. Stoga, Grčka nije postupila u skladu s člankom 13. stavcima 2. i 5. gore navedene uredbe.

Zbog toga je Helenska Republika povrijedila članaka 14. stavke 1. i 2. i članak 13. stavke 2. i 5. Uredbe (EU) br. 1143/2014, kao i Ugovor o funkcioniranju Europske unije.

(¹) Uredba (EU) br. 1143/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 22. listopada 2014. o sprječavanju i upravljanju unošenja i širenja invazivnih stranih vrsta (SL 2014., L 317, str. 35.)

Tužba podnesena 21. ožujka 2023. – Europska komisija/Irska

(Predmet C-172/23)

(2023/C 173/35)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Europska komisija (zastupnici: C. Hermes i E. Sanfrutos Cano, agenti)

Tuženik: Irska

Tužbeni zahtjev:

Tužitelj od Suda zahtijeva da:

- utvrdi da Irska nije ispunila obveze koje ima na temelju članka 13. stavaka 2. i 5. Uredbe (EU) br. 1143/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 22. listopada 2014. o sprječavanju i upravljanju unošenja i širenja invazivnih stranih vrsta⁽¹⁾ time što nije uspostavila i provela akcijske planove u pogledu svih utvrđenih prioritetnih putova te time što ih nije bez odgode poslala Komisiji,
- naloži Irskoj snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U skladu s člankom 13. stavcima 2. i 5. Uredbe 1143/2014, Irska je imala tri godine od donošenja Unijina popisa da uspostavi, provede i pošalje Komisiji akcijske planove u pogledu prioritetnih putova nenamjernog unošenja i širenja invazivnih stranih vrsta koje izazivaju zabrinutost u Uniji, u skladu s člankom 13. stavkom 1. Uredbe 1143/2014. Komisija je donijela Unijin popis naveden u članku 13. Uredbe 1143/2014 13. srpnja 2016. tako da je trogodišnji rok istekao 13. srpnja 2019.

Irska je utvrdila tri prioritetna puta (ribolov, rekreacijska plovidba i prijenos materijala iz staništa) u skladu s člankom 13. stavkom 1. uredbe.

Međutim, Irska je uspostavila i poslala Komisiji akcijske planove za samo dva od tri utvrđena prioritetna puta.

⁽¹⁾ SL 2014., L 317, str. 35.

Tužba podnesena 21. ožujka 2023. – Europska komisija/Helenska Republika

(Predmet C-180/23)

(2023/C 173/36)

Jezik postupka: grčki

Stranke

Tužitelj: Europska komisija (zastupnici: D. Triantafyllou i P. Messina, agenti)

Tuženik: Helenska Republika

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Suda zahtijeva da:

- utvrdi da je Helenska Republika, time što nije sklopila i objavila sporazum između grčkih tijela i OSE-a, grčkog upravitelja infrastrukture, povrijedila obveze koje ima na temelju članka 30. stavaka 2. i 6. direktive 2012/34⁽¹⁾, u vezi s Prilogom V. direktivi;
- naloži Helenskoj Republici snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Helenska Republika nije sklopila sporazum predviđen člankom 30. Direktive 2012/34 o željezničkoj infrastrukturi s upraviteljem infrastrukture (OSE). Međutim, sporazum je već trebao biti sklopljen do 16. lipnja 2015. (članak 64. direktive) te je trebao sadržavati sve elemente iz Priloga V. direktivi.

⁽¹⁾ Direktiva 2012/34/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 21. studenoga 2012. o uspostavi jedinstvenog Europskog željezničkog prostora (preinačena) Tekst značajan za EGP (SL 2012., L 343, str. 32.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 7., svezak 25., str. 136. i ispravci SL 2015., L 67, str. 32. i SL 2016., L 210, str. 150.).

Tužba podnesena 21. ožujka 2023. – Europska komisija/Republika Malta**(Predmet C-181/23)**

(2023/C 173/37)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Europska komisija (zastupnici: C. Ladenburger, E. Montaguti, J. Tomkin, agenti)

Tuženik: Republika Malta

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Suda zahtijeva da:

- utvrdi da je, time što je uspostavila i provodila institucionalizirani program, kao što je Stjecanje malteškog državljanstva naturalizacijom za iznimne zasluge postignute izravnim ulaganjem na temelju članka 10. stavka 9. Zakona o malteškom državljanstvu, kako je izmijenjen Zakonom o malteškom državljanstvu (izmjena br. 2) iz 2020. i uredbama o dodjeli državljanstva za iznimne zasluge iz 2020., kojima se, ako ne postoji stvarna veza tražitelja i države, predviđa naturalizacija, u zamjenu za unaprijed određena plaćanja ili ulaganja, Republika Malta povrijedila obveze koje ima na temelju članka 20. UFEU-a i članka 4. stavka 3. UEU-a;
- naloži Republici Malti snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Nakon izmjene Zakona o malteškom državljanstvu u studenome 2013., Malta je 2014. predstavila svoj prvi program stjecanja državljanstva za ulagače.

Program iz 2014. naknadno je zamijenjen programom „Stjecanje malteškog državljanstva naturalizacijom za iznimne zasluge postignute izravnim ulaganjem” 2020. godine. Novi program uspostavljen je Zakonom o malteškom državljanstvu (izmjena br. 2.) iz 2000. godine i uredbama o dodjeli državljanstva za iznimne zasluge iz 2020.

Pravu unije protive se programi dodjele nacionalnog državljanstva ulagačima kojima se omogućuje sustavno dodjeljivanje državljanstva države članice u zamjenu za unaprijed određena plaćanja ili ulaganja ako nije ispunjen zahtjev postojanja stvarne veze između države članice i pojedinca o kojem je riječ.

Komisija smatra da je program Stjecanje malteškog državljanstva naturalizacijom za iznimne zasluge postignute izravnim ulaganjem iz 2020. takav nezakonit program dodjele državljanstva ulagačima. Uspostavom i provođenjem takvog programa Malta ugrožava i umanjuje bit i integritet državljanstva Unije, čime povređuje članak 20. UFEU-a i načelo lojalne suradnje iz članka 4. stavka 3. UEU-a.

Tužba podnesena 24. ožujka 2023. – Europska komisija/Portugalska Republika**(Predmet C-191/23)**

(2023/C 173/38)

Jezik postupka: portugalski

Stranke

Tužitelj: Europska komisija (zastupnici: C. Hermes i L. Santiago de Albuquerque, agenti)

Tuženik: Portugalska Republika

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Suda zahtijeva da:

1. utvrdi da Portugalska Republika nije ispunila obveze koje ima na temelju članka 13. stavaka 2. i 5. Uredbe (EU) br. 1143/2014 Europskog Parlamenta i vijeća od 22. listopada 2014. o sprječavanju i upravljanju unošenja i širenja invazivnih stranih vrsta⁽¹⁾ time što nije uspostavila ni provela akcijske planove koji ispunjavaju zahtjeve sadržane u članku 13. navedene uredbe i time što ih nije bez odgode poslala Komisiji.
2. naloži Portugalskoj Republici snošenje troškova..

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U skladu s člankom 13. stavcima 2. i 5. Uredbe br. 1143/2014, Portugalska Republika imala je rok od tri godine od donošenja popisa invazivnih stranih vrsta koje izazivaju zabrinutost u Uniji (Unijin popis) za uspostavu, primjenu i slanje Komisiji akcijskih planova u pogledu prioriternih puteva nenamjernog unošenja i širenja tih vrsta na njezino područje i u njezine morske vode.

Portugalska Republika utvrdila je jedanaest prioriternih putova koji su predmet šest nacрта akcijskih planova.

Međutim, Portugalska Republika nije navela datum za koji je predviđen završetak i odobrenje tih planova niti ih je poslala Komisiji.

⁽¹⁾ SL 2014., L 317, str. 35.

Tužba podnesena 24. ožujka 2023. – Europska komisija/Republika Latvija**(Predmet C- 192/23)**

(2023/C 173/39)

Jezik postupka: latvijski

Stranke

Tužitelj: Europska komisija (zastupnici: C. Hermes i I. Naglis, agenti)

Tuženik: Republika Latvija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Suda zahtijeva da:

- utvrdi da je Republika Latvija povrijedila obveze koje ima na temelju članka 13. stavaka 2. i 5. Uredbe (EU) br. 1143/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 22. listopada 2014. o sprječavanju i upravljanju unošenja i širenja invazivnih stranih vrsta⁽¹⁾ time što nije uspostavila i provela akcijske planove u pogledu svih utvrđenih prioriternih putova te time što ih nije bez odgode poslala Komisiji,
- naloži Republici Latviji snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U skladu s člankom 13. stavcima 2. i 5. Uredbe br. 1143/2014, Republika Latvija imala je rok od tri godine od donošenja Unijina popisa za uspostavu, primjenu i slanje Komisiji skupa akcijskih planova u pogledu nenamjernih prioriternih putova unošenja i širenja invazivnih stranih vrsta koje izazivaju zabrinutost u Uniji, utvrđenih u skladu s člankom 13. stavkom 1. Uredbe br. 1143/2014. Komisija je donijela popis naveden u članku 13. Uredbe br. 1143/2014 13. srpnja 2016. pa je stoga trogodišnji rok istekao 13. srpnja 2019.

U skladu s člankom 13. stavkom 1. te uredbe, Latvija je utvrdila najmanje pet prioriternih putova (vrtovi, putovi sekundarnog unošenja i voda, za biljke i putovi sekundarnog unošenja i bijega iz zatvorenih sustava, za životinje).

Međutim, Latvija je uspostavila i Komisiji poslala akcijske planove samo za jedan od tih utvrđenih prioriternih putova.

(¹) SL 2014., L 317, str. 35.

Tužba podnesena 24. ožujka 2023. – Europska komisija/Talijanska Republika

(Predmet C-193/23)

(2023/C 173/40)

Jezik postupka: talijanski

Stranke

Tužitelj: Europska komisija (zastupnici: C. Hermes i G. Gattinara, agenti)

Tuženik: Talijanska Republika

Tužbeni zahtjev

Komisija od Suda zahtijeva da:

- utvrdi da je Talijanska Republika, time što nije uspostavila i provela jedan akcijski plan ili skup akcijskih planova u pogledu prioriternih putova invazivnih stranih vrsta te time što ga/ih nije bez odgode poslala Komisiji, povrijedila obveze koje ima na temelju članka 13. stavaka 2. i 5. Uredbe (EU) br. 1143/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 22. listopada 2014. o sprječavanju i upravljanju unošenja i širenja invazivnih stranih vrsta (¹);
- naloži Talijanskoj Republici snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U okviru svojeg jedinog tužbenog razloga Komisija tvrdi da je Talijanska Republika, time što nije uspostavila i provela jedan akcijski plan ili skup akcijskih planova u pogledu prioriternih putova invazivnih stranih vrsta te time što ga/ih nije bez odgode poslala Komisiji, povrijedila obveze koje ima na temelju članka 13. stavaka 2. i 5. Uredbe (EU) br. 1143/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 22. listopada 2014. o sprječavanju i upravljanju unošenja i širenja invazivnih stranih vrsta.

Osobito, na dan isteka roka navedenog u obrazloženom mišljenju, tj. 9. travnja 2022., tuženik nije ni uspostavio ni proveo jedan akcijski plan ili skup akcijskih planova u pogledu prioriternih putova invazivnih stranih vrsta u smislu članka 13. stavka 2. uredbe niti je bez odgode poslao navedeni plan ili skup planova u smislu članka 13. stavka 5. uredbe.

(¹) SL 2014., L 317, str. 35.

OPĆI SUD

Tužba podnesena 20. veljače 2023. – ABLV Bank/ESB

(Predmet T-100/23)

(2023/C 173/41)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: ABLV Bank AS (Riga, Latvija) (zastupnik: O. Behrends, odvjetnik)

Tuženik: Europska središnja banka

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi odluku ESB-a od 8. prosinca 2022. u odnosu na tužitelja, kojom je ESB, u skladu s pravilima koja uređuju javni pristup dokumentima, odbio tužiteljev zahtjev za pristup ESB-ovim dokumentima;
- naloži tuženiku snošenje tužiteljevih troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe pet tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je popis dokumenata koje je tuženik dostavio u pobijanoj odluci očito nepotpun.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je ESB nezakonito uputio tužitelja na internetsku stranicu tijela treće zemlje umjesto da otkrije relevantni dokument koji posjeduje.
3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je tuženik nezakonito odbio pristup sedam dokumenata.
 - tužitelj tvrdi da tuženik nije pružio konkretne razloge za uskraćivanje pristupa u odnosu na svaki dokument, da je tuženik pogrešno protumačio i primijenio koncept „informacija koje se kao takve štite u skladu s pravom Zajednice”, u smislu članka 4. stavka 1. točke (c) Odluke Europske središnje banke od 4. ožujka 2004. o javnom pristupu dokumentima Europske središnje banke⁽¹⁾, da je ESB pogrešno protumačio i primijenio iznimku komercijalnog interesa iz članka 4. stavka 2. prvog podstavka navedene odluke ESB-a, da ESB nije uzeo u obzir javni interes za objavu i da se ESB pogrešno oslanjao na zaštitu dokumenata namijenjenih za internu upotrebu ili preliminarne konzultacije s relevantnim nacionalnim tijelima i nije pružio odgovarajuće razloge u vezi s tim, u skladu s člankom 4. stavkom 3. navedene odluke ESB-a.
4. Četvrti tužbeni razlog, kojim se tvrdi da ESB nije omogućio pristup spisu.
5. Peti tužbeni razlog, kojim se tvrdi da je tuženik nelegitimno i bez pravne osnove obustavio obradu dijela zahtjeva za pristup.

⁽¹⁾ Odluka 2004/258/EZ (ESB/2004/3) (SL 2004., L 80, str. 42.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 1., svezak 14., str. 49.).

Tužba podnesena 27. veljače 2023. – Kargins/Komisija**(Predmet T-110/23)**

(2023/C 173/42)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Rems Kargins (Riga, Latvija) (zastupnik: O. Behrends, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi odluku Komisije od 12. prosinca 2022., zaprimljenu 16. prosinca 2022. u odnosu na tužitelja kojom je Komisija, u skladu s pravilima koja uređuju javni pristup dokumentima, odbila tužiteljev zahtjev za pristup dokumentima;
- naloži tuženiku snošenje tužiteljevih troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe šest tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je popis dokumenata koje je tuženik dostavio u pobijanoj odluci očito nepotpun.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je tuženik nezakonito redigirao značajne dijelove dokumenata.
3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je tuženik nezakonito odbio pristup četrnaest dokumentima i da je to učinio na temelju pogrešnog tumačenja i primjene članka 4. stavka 2. Uredbe 1049/2001 ⁽¹⁾ u odnosu na potencijalnu štetu sudskom postupku.
4. Četvrti tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je tuženikov stav u pogledu potencijalnog prevladavajućeg javnog interesa narušen brojnim nedostacima uključujući, između ostalog, da tuženik nije naveo nikakvu štetu u vezi s otkrivanjem, da nije uzeo u obzir politički i ekonomski značaj ovog slučaja i nije uzeo u obzir javni interes u mogućnosti ocjene razlike između zakonitog pisma *amicus curiae* i nezakonitog miješanja Komisije u sudske postupke u državi članici, ukazivanjem nacionalnom sudu nadležnom za ispitivanje žalbe na negativne posljedice za dotičnu državu članicu kao rezultat negativnih radnji koje je poduzela Komisija ako se odluka nižih sudova ne poništi.
5. Petu tužbeni razlog, kojim se tvrdi da tuženik nije omogućio tužitelju pristup spisu.
6. Šesti tužbeni razlog, kojim se tvrdi da je donošenjem pobijane odluke u odnosu na tužitelja gotovo godinu dana nakon slanja potvrdnog zahtjeva prekršen rok u skladu s člankom 8. stavcima 1. i 2. Uredbe 1049/2001 na tako nečuvan način da predstavlja uskraćivanje pristupa u relevantno vrijeme.

⁽¹⁾ Uredba (EZ) br. 1049/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. svibnja 2001. o javnom pristupu dokumentima Europskog parlamenta, Vijeća i Komisije.

Tužba podnesena 2. ožujka 2023. – Debreceni Egyetem/Vijeće**(Predmet T-115/23)**

(2023/C 173/43)

Jezik postupka: mađarski

Stranke

Tužitelj: Debreceni Egyetem (Debrecin, Mađarska) (zastupnici: J. Rausch i Á. Papp, odvjetnici)

Tuženik: Vijeće Europske unije

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi, na temelju članka 263. UFEU-a, s učinkom *ex tunc*, tj. retroaktivno od trenutka njegova donošenja, članak 2. stavak 2. Provedbene odluke Vijeća (EU) 2022/2506 ⁽¹⁾ od 15. prosinca 2022. o mjerama za zaštitu proračuna Unije od povreda načela vladavine prava u Mađarskoj,
- naloži tuženiku da tužitelju sve troškove ovog postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe devetnaest tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 2. UEU-a
 - Povreda vladavine prava i pravde: obrazovne ustanove koje drže zaklade od javnog interesa nisu sudjelovale u postupku koji je prethodio donošenju Provedbene odluke te ih se sankcionira zbog zakonodavnih akata koje je donio mađarski zakonodavac.
 - Povreda pravne sigurnosti i regulatorne jasnoće: kategorija osoba koje se optužuje za sukob interesa, tj. „viši članovi političkih izvršnih tijela” nije precizan pojam, što dovodi do arbitrarnih tumačenja i primjene prava koja može dovesti do zlouporaba.
 - Povreda jednakosti i zabrane diskriminacije: Provedbena odluka diskriminira mađarske obrazovne ustanove koje drže zaklade od javnog interesa u odnosu na one kojima se upravlja u skladu s drugim modelima.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 4. UEU-a
 - Povreda zabrane lišavanja država članica njihove nadležnosti: obrazovanje i znanstveno istraživanje — i stoga jamstvo funkcioniranja visokih učilišta i oblikovanje okvira u kojem ona djeluju — u isključivoj su nadležnosti država članica, a Provedbena odluka oduzima Mađarskoj tu nadležnost, s obzirom na to da izravno zadire u funkcioniranje mađarskih obrazovnih ustanova.
3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 5. UEU-a
 - Povreda supsidijarnosti: odluka omogućuje izravno nametanje novčanih kazni pravnim subjektima različitim od njezina adresata, a da prethodno uopće nije ispitano može li Mađarska dostatno zaštititi financijske interese Europske unije.
 - Povreda proporcionalnosti: suspenzija plaćanja je toliko teška financijska posljedica da je njezina primjena opravdana samo u slučaju očite i neposredne povrede prava; osim toga, ima dugoročne učinke.
4. Četvrti tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 7. UEU-a
 - Nisu ocijenjeni učinci: nisu uzete u obzir moguće posljedice na prava i obveze fizičkih i pravnih osoba.
5. Peti tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 9. UEU-a
 - Povreda jednakosti građana Unije: osobe koje ova mjera oštećuje su profesori, istraživači i studenti koji su podnijeli odgovarajuće prijedloge i kojima suspenzija plaćanja onemogućuje obavljanje djelatnosti studiranja, predavanja i istraživanja.

6. Šesti tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 11. UEU-a
 - Nije bilo savjetovanja s visokim učilištima koja drže zaklade u javnom interesu ni sa njihovim studentima, profesorima, istraživačima i partnerima.
7. Sedmi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 2. UFEU-a
 - UFEU nije Uniji povjerio nadležnosti u području obrazovanja i znanstvenog istraživanja koje su izvršene u Provedbenoj odluci.
8. Osmi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 9. UFEU-a
 - Provedbena odluka ne doprinosi visokoj razini obrazovanja i osposobljavanja; naprotiv, proizvodi dugoročne nepovoljne učinke na akademskom i znanstvenom planu te planu osposobljavanja studenata, profesora i istraživača u mađarskim visokim učilištima koja drže zaklade.
9. Deveti tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 56. UFEU-a
 - Provedbena odluka ograničava prava onih građana Unije koji nisu mađarski državljani (studenti, profesori, istraživači), a koji obavljaju svoju djelatnost u mađarskim obrazovnim ustanovama koje drže zaklade od javnog interesa.
10. Deseti tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 67. UFEU-a
 - Povlačenjem sredstava Provedbena odluka onemogućuje funkcioniranje ustanova koje drže zaklade od javnog interesa i tako napada pravni okvir u kojem one djeluju, tj, neizravno, na mađarski autonomni (različiti) pravni sustav i mađarske pravne tradicije.
11. Jedanaesti tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 120. UFEU-a
 - Diskriminatorni i neproporcionalni učinci mjere očiti su i dovode i do neopravdanog konkurentskog nepovoljnog položaja visokih učilišta koja drže zaklade od javnog interesa.
12. Dvanaesti tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 124. UFEU-a
 - Provedbena odluka obustavila je sredstva različitim primateljima te ih je u međuvremenu dodijelila drugim subjektima.
13. Trinaesti tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 165. UFEU-a
 - Provedbena odluka ne doprinosi razvoju kvalitetnog obrazovanja, nego ga u stvarnosti teško oštećuje i otežava.
14. Četrnaesti tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 179. UFEU-a
 - Gubitak financiranja na temelju programa suradnje i obrazovne razmjene Erasmus+ i okvirnog programa za istraživanja i inovacije Obzor Europa jasna je prepreka slobodnom kretanju istraživača, znanstvenih spoznaja i tehnologija i tome da potonja postane konkurentnija.
15. Petnaesti tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 13. Povelje Europske unije o temeljnim pravima (u daljnjem tekstu: Povelja)
 - Očit učinak Provedbene odluke je promjena u funkcioniranju mađarskih visokih učilišta koje posluju u skladu s novim modelom.
16. Šesnaesti tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 2. UEU-a
 - Tužitelj smatra da ne postoji sukob interesa koji je temelj i obrazloženje Provedbene odluke.

17. Sedamnaesti tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 48. Povelje

- Provedbena odluka izravno sankcionira tužitelja iako u pogledu njega ne postoji istaknuti politički sukob interesa koji bi opravdao sankciju, zbog čega postoji teška i očita povreda pretpostavke nedužnosti.

18. Osamnaesti tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 52. Povelje

- Budući da u pogledu tužitelja *de facto* ne postoji politički sukob interesa, Provedbena odluka povrjeđuje zahtjeve nužnosti i proporcionalnosti.

19. Devetnaesti tužbeni razlog, koji se temelji na povredi Uredbe 2020/2092 ⁽²⁾

Vijeće je donijelo Provedbenu odluku, a da nije posebno ispitalo osnovanost postojanja političkog sukoba interesa koji čini temelj navedene odluke.

⁽¹⁾ SL 2022., L 325, str. 94.

⁽²⁾ Uredba (EU, Euratom) 2020/2092 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. prosinca 2020. o općem režimu uvjetovanosti za zaštitu proračuna Unije (SL 2020., L 433, str. 1. i ispravak SL 2021., L 373, str. 94.)

Tužba podnesena 8. ožujka 2023. – Synapsa Med/EUIPO – Gravity Products (Gravity)

(Predmet T-125/23)

(2023/C 173/44)

Jezik na kojem je tužba podnesena: poljski

Stranke

Tužitelj: Synapsa Med sp. z o.o. (Jelcz Laskowice, Poljska) (zastupnik: G. Kuchta, *radca prawny*)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: Gravity Products LLC (New York, Sjedinjene Američke Države)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Nositelj spornog žiga: tužitelj

Predmetni sporni žig: verbalni žig Europske unije „Gravity” – žig Europske unije br. 17 982 729

Postupak pred EUIPO-om: postupak za proglašenje žiga ništavim

Pobijana odluka: odluka petog žalbenog vijeća EUIPO-a od 9. siječnja 2023. u predmetu R 923/2022-5

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- izmijeni odluku petog žalbenog vijeća EUIPO-a od 9. siječnja 2023. na način da usvoji žalbu podnesenu protiv odluke od 11. travnja 2022. kojom se proglašava ništavim verbalni žig Europske unije GRAVITY ZTUE-017982729 i odbije zahtjev za proglašenje žiga ništavim.

Tužbeni razlozi

- Povreda članka 95. stavka 1. Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća, kao i članka 7. stavka 2., članka 7. stavka 3., članka 16. i članka 17. stavka 3. Delegirane uredbe Komisije (EU) 2018/625;
- povreda članka 60. stavka 1. točke (a) i članka 8. stavka 1. točke (b) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća.

Tužba podnesena 15. ožujka 2023. – Vintae Luxury Wine Specialists/EUIPO – Grande Vitae (vintae)**(Predmet T-136/23)**

(2023/C 173/45)

*Jezik na kojem je tužba podnesena: engleski***Stranke***Tužitelj:* Vintae Luxury Wine Specialists SLU (Logroño, Španjolska) (zastupnici: L. Broschat García i L. Polo Flores, odvjetnici)*Tuženik:* Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)*Druga stranka pred žalbenim vijećem:* Grande Vitae GmbH (Delmenhorst, Njemačka)**Podaci o postupku pred EUIPO-om***Nositelj spornog žiga:* tužitelj pred Općim sudom*Predmetni sporni žig:* figurativni žig Europske unije vintae – žig Europske unije br. 5 851 092*Postupak pred EUIPO-om:* postupak za brisanje*Pobijana odluka:* odluka prvog žalbenog vijeća EUIPO-a od 16. siječnja 2023. u predmetu R 2238/2021-1**Tužbeni zahtjev***Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:*

- poništi pobijanu odluku;
- naloži EUIPO-u da sporni žig proglasi valjanim za proizvode i usluge iz razreda 33. i 35.
- naloži EUIPO-u i intervenijentu, društvu Grande Vitae GmbH, snošenje svih troškova postupka pred Općim sudom, uključujući one koji se odnose na postupak pred prvim žalbenim vijećem.

Tužbeni razlozi

- Povreda članka 60. stavka 1. točke (a), u vezi s člankom 8. stavkom 1. točkom (b) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća;
- povreda članka 61. Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća

Tužba podnesena 23. ožujka 2023. – Kirov/EUIPO – Pasticceria Cristiani (CRISTIANI)**(Predmet T-149/23)**

(2023/C 173/46)

*Jezik na kojem je tužba podnesena: engleski***Stranke***Tužitelj:* Georgi Kirov (Prag, Češka Republika) (zastupnik: J. Matzner, odvjetnik)*Tuženik:* Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)*Druga stranka pred žalbenim vijećem:* Pasticceria Cristiani Sas di Sergio Cristiani & C. (Livorno, Italija)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Nositelj spornog žiga: tužitelj pred Općim sudom

Predmetni sporni žig: figurativni žig Europske unije CRISTIANI – žig Europske unije br. 13 498 381

Postupak pred EUIPO-om: postupak za brisanje

Pobijana odluka: odluka prvog žalbenog vijeća EUIPO-a od 16. siječnja 2023. u predmetu R 835/2022-1

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- u cijelosti poništi pobijanu odluku;
- naloži tuženiku i intervenijentu snošenje troškova.

Tužbeni razlozi

- Povreda članka 94. Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća;
- povreda članka 58. Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća.

Tužba podnesena 23. ožujka 2023. – Poljska/Europska komisija

(Predmet T-156/23)

(2023/C 173/47)

Jezik postupka: poljski

Stranke

Tužitelj: Republika Poljska (zastupnici: B. Majczyna, S. Żyrek, agenti)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi odluku Europske komisije sadržanu u dopisu od 13. siječnja 2023. ⁽¹⁾, koje se odnose na prijebroj potraživanja po osnovi dnevnih novčanih kazni izrečenih rješenjem potpredsjednika Suda od 27. listopada 2021. (Komisija/Poljska, C-204/21 R, EU:C:2021:878), u odnosu na razdoblje od 20. kolovoza do 28. listopada 2022.;
- naloži Komisiji snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Tužitelj u prilog tužbi ističe povredu članka 101. i 102. u vezi s člankom 98. Uredbe 2018/1046 ⁽²⁾, jer je Komisija primijenila postupak naplate potraživanja putem prijebroja, unatoč tomu što je rješenjem od 27. listopada 2021. naložena dnevna kazna do datuma izvršenja rješenja od 14. srpnja 2021., Komisija/Poljska (C-204/21 R, EU:C:2021:593) i što su se 15. srpnja 2022. prestale primjenjivati odredbe čija se primjena zahtijevala rješenjem od 14. srpnja 2021.

⁽¹⁾ Dopis Europske komisije od 13. siječnja 2023. ARES(2023)240070.

⁽²⁾ Uredba (EU, Euratom) 2018/1046 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. srpnja 2018. o financijskim pravilima koja se primjenjuju na opći proračun Unije, o izmjeni uredaba (EU) br. 1296/2013, (EU) br. 1301/2013, (EU) br. 1303/2013, (EU) br. 1304/2013, (EU) br. 1309/2013, (EU) br. 1316/2013, (EU) br. 223/2014, (EU) br. 283/2014 i Odluke br. 541/2014/EU te o stavljanju izvan snage Uredbe (EU, Euratom) br. 966/2012 (SL 2018., L 193, str. 1.).

Tužba podnesena 24. ožujka 2023. – Kneipp/EUIPO – Patou (Joyful by nature)**(Predmet T-157/23)**

(2023/C 173/48)

*Jezik na kojem je tužba podnesena: engleski***Stranke***Tužitelj:* Kneipp GmbH (Würzburg, Njemačka) (zastupnik: M. Pejman, odvjetnik)*Tuženik:* Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)*Druga stranka pred žalbenim vijećem:* Jean Patou (Pariz, Francuska)**Podaci o postupku pred EUIPO-om***Podnositelj prijave spornog žiga:* tužitelj pred Općim sudom*Predmetni sporni žig:* verbalni žig Europske unije Joyful by nature – prijava za registraciju br. 18 159 946*Postupak pred EUIPO-om:* postupak povodom prigovora*Pobijana odluka:* odluka drugog žalbenog vijeća EUIPO-a od 19. siječnja 2023. u predmetu R 532/2022-2**Tužbeni zahtjev**

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku u dijelu u kojem je njome odbijena tužiteljeva žalba protiv odbijanja prijave za registraciju proizvoda i usluga u razrede 3., 4., 35. i 44.;
- naloži EUIPO-u snošenje troškova koji su tužitelju nastali povodom ove tužbe i povodom žalbenog postupka.

Tužbeni razlog

- Povreda članka 8. stavka 5. Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća

Tužba podnesena 24. ožujka 2023. – VO/Komisija**(Predmet T-160/23)**

(2023/C 173/49)

*Jezik postupka: francuski***Stranke***Tužitelj:* VO (zastupnik: É. Boigelot, odvjetnik)*Tuženik:* Europska komisija**Tužbeni zahtjev**

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi odluku od 20. svibnja 2022., koja je dostavljena istog dana putem sustava Ares(2022)3814828 [povjerljivo] ⁽¹⁾, u skladu s kojom je Komisija, kao tijelo za imenovanje, donijela odluku o prelasku tužitelja u niži razred, i to iz razreda AST2/3 u razred AST1/3, a koja stupa na snagu prvog dana u mjesecu koji slijedi nakon mjeseca donošenja te odluke, odnosno 1. lipnja 2022.;

- naloži Komisiji da plati, na ime naknade za materijalnu štetu, podložno povećanju ili smanjenju tijekom postupka, iznos od 533,88 eura, koji odgovara razlici između, s jedne strane, tužiteljeve plaće i naknada koje mu pripadaju na temelju njegova razreda AST2/3 i, s druge strane, plaće i naknada koje je stvarno primio nakon spornog prelaska u niži razred;
- naloži Komisiji da plati, na ime naknade za nematerijalnu štetu i povredu tužiteljeva ugleda, podložno povećanju ili smanjenju tijekom postupka, iznos od 10 000 eura;
- naloži tuženiku snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe tri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 51. Pravilnika o osoblju za dužnosnike Europske unije i internih odredbi donesenih za njegovu provedbu, osobito Odluke C(2019) 6855 od 4. listopada 2019. o postupcima u slučaju stručne nesposobnosti, a posebno njezinih članaka 4. i 7., kojom je zamijenjena Odluka Komisije C(2004) 1597/7 od 28. travnja 2004. o održavanju profesionalnih standarda.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi načela kojim se od uprave zahtijeva da odluke donosi samo na temelju zakonom dopuštenih razloga, odnosno razloga koji su relevantni i koji ne sadržavaju očite pogreške u ocjeni činjenica ili prava te na povredi obveze istinitog i pravilnog obrazlaganja.
3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na, kao prvo, povredi načela brižnog postupanja, poštovanja legitimnih i opravdanih očekivanja, dobre uprave i jednakog postupanja te, kao drugo, prekoračenju i zlouporabi ovlasti.

(¹) Povjerljivi podaci su izostavljeni.

Tužba podnesena 25. ožujka 2023. – Schönegger Käse-Alm/EUIPO – Jumpseat3D plus Germany (Rebell)

(Predmet T-161/23)

(2023/C 173/50)

Jezik na kojem je tužba podnesena: njemački

Stranke

Tužitelj: Schönegger Käse-Alm GmbH (Prem, Njemačka) (zastupnik: M.-C. Seiler, odvjetnica)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: Jumpseat3D plus Germany GmbH (Berlin, Njemačka)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Nositelj spornog žiga: tužitelj

Predmetni sporni žig: verbalni žig Europske unije Rebell – žig Europske unije br. 2 810 950

Postupak pred EUIPO-om: postupak za proglašenje žiga ništavim

Pobijana odluka: odluka prvog žalbenog vijeća EUIPO-a od 13. siječnja 2023. u predmetu R 295/2022-1

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku u dijelu u kojem je žig Europske unije br. 2 810 950 Rebell proglašen ništavim za sljedeće proizvode iz razreda 29: „Mliječni proizvodi, osobito maslac, pripravci od maslaca, pročišćeni maslac, ulje od maslaca, skuta, jela od skute, proizvodi iz mlijeka, proizvodi iz mlijeka u prahu, dijetetska hrana iz mlijeka i mliječnih proizvoda”;
- poništi pobijanu odluku u dijelu u kojem se snošenje troškova žalbenog postupka nalaže tužitelju;
- naloži EUIPO-u i društvu 3D plus Germany GmbH, ako druga stranka intervenira u postupku protiv tuženika, snošenje troškova, uključujući troškove tužitelja koji su nastali u postupku pred žalbenim vijećem.

Tužbeni razlozi

- povreda članka 58. stavka 1. točke (a) i stavka 2. Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća u vezi s člankom 21. stavkom 1. točkom (e) Delegirane uredbe Komisije (EU) 2018/625;
- povreda članka 58. stavka 1. točke (a) i stavka 2. Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća u vezi s člankom 94. stavkom 1. drugom rečenicom Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća;
- povreda članka 58. stavka 1. točke (a) i stavka 2. Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća u vezi s člankom 19. stavkom 1. četvrtom rečenicom i člankom 10. stavkom 3. Delegirane uredbe Komisije (EU) 2018/625.

—————

Tužba podnesena 27. ožujka 2023. – Sengül Ayhan/EUIPO – Pegase (Rock Creek)

(Predmet T-162/23)

(2023/C 173/51)

Jezik na kojem je tužba podnesena: engleski

Stranke

Tužitelj: Sengül Ayhan eK (Essen, Njemačka) (zastupnik: M. Boden, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: Pegase SAS (Saint-Malo, Francuska)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Podnositelj prijave spornog žiga: tužitelj pred Općim sudom

Predmetni sporni žig: prijava verbalnog žiga Europske unije Rock Creek – prijava za registraciju br. 18 352 299

Postupak pred EUIPO-om: postupak povodom prigovora

Pobijana odluka: odluka petog žalbenog vijeća EUIPO-a od 10. siječnja 2023. u predmetu R 1237/2022-5

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku i odluku odjela za prigovore od 12. svibnja 2022.;
- naloži EUIPO-u snošenje troškova.

Tužbeni razlog

— Povreda članka 8. stavka 1. točke (b) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća.

Tužba podnesena 28. ožujka 2023. – Dekoback/EUIPO – DecoPac (DECOPAC)**(Predmet T-166/23)**

(2023/C 173/52)

*Jezik na kojem je tužba podnesena: njemački***Stranke**

Tužitelj: Dekoback GmbH (Helmstadt-Bargen, Njemačka) (zastupnik: V. von Moers, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: DecoPac, Inc. (Anoka, Minnesota, Sjedinjene Američke Države)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Nositelj spornog žiga: druga stranka pred žalbenim vijećem

Predmetni sporni žig: verbalni žig Europske unije DECOPAC – verbalni žig Europske unije br. 160 747

Postupak pred EUIPO-om: postupak za brisanje

Pobijana odluka: odluka četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 30. siječnja 2023. u predmetu R 754/2022-4

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- naloži brisanje u cijelosti žiga br. 160 747 DECOPAC, registriranog za drugu stranku u postupku, DecoPac, Inc.

Tužbeni razlog

— povreda članka 52. Uredbe Vijeća (EZ) br. 207/2009.

Tužba podnesena 29. ožujka 2023. – RT France/Vijeće**(Predmet T-169/23)**

(2023/C 173/53)

*Jezik postupka: francuski***Stranke**

Tužitelj: RT France (Boulogne-Billancourt, Francuska) (zastupnik: E. Piwnica, odvjetnik)

Tuženik: Vijeće Europske unije

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi Odluku Vijeća (ZVSP) 2023/191 od 27. siječnja 2023. o izmjeni Odluke 2014/512/ZVSP o mjerama ograničavanja s obzirom na djelovanja Rusije kojima se destabilizira stanje u Ukrajini;

— naloži Vijeću Europske unije snošenje svih troškova;

sa svim pravnim posljedicama.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe tri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na tvrdnji da je tuženik povrijedio slobodu izražavanja zajamčenu člankom 11. Povelje Europske unije o temeljnim pravima.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na tvrdnji da je tuženik povrijedio slobodu poduzetništva zaštićenu člankom 16. Povelje o temeljnim pravima.
3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na tvrdnji da je tuženik povrijedio načelo nediskriminacije koje proizlazi iz članka 21. Povelje o temeljnim pravima.

Tužba podnesena 30. ožujka 2023. – VR/Parlament

(Predmet T-171/23)

(2023/C 173/54)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: VR (zastupnici: L. Levi i P. Baudoux, odvjetnice)

Tuženik: Europski parlament

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

— proglašava ovu tužbu dopuštenom i osnovanom;

posljedično,

- poništi odluku od 9. lipnja 2022. kojom je tužitelj obaviješten o otkazu ugovora o radu i, po potrebi, odluku od 20. prosinca 2022. kojom je odbijena njegova žalba protiv odluke od 9. lipnja 2022.;
- naložiti tuženiku naknadu štete koju je tužitelj pretrpio;
- naložiti tuženiku snošenje svih troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe tri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na očitoj pogrešci u ocjeni u pogledu razloga na kojima se ta odluka temelji i povredi načela proporcionalnosti.
 2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 41. Povelje Europske unije o temeljnim pravima i, osobito, prava na saslušanje, obveze obrazlaganja, poštovanja zahtjeva nepristranosti uprave te obveze dužne pažnje.
 3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na povredi dužnosti brižnog postupanja.
-

Rješenje Općeg suda od 20. ožujka 2023. – ZK/Komisija**(Predmet T-627/18) ⁽¹⁾**

(2023/C 173/55)

Jezik postupka: francuski

Predsjednik petog vijeća odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 4, 7. 1. 2019.

Rješenje Općeg suda od 17. ožujka 2023. – NV/EIB**(Predmet T-16/22) ⁽¹⁾**

(2023/C 173/56)

Jezik postupka: francuski

Predsjednik desetog vijeća odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 95, 28. 2. 2022.

Rješenje Općeg suda od 16. ožujka 2023. – Ilunga Luyoyo/Vijeće**(Predmet T-97/22) ⁽¹⁾**

(2023/C 173/57)

Jezik postupka: francuski

Predsjednik četvrtog vijeća odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 148, 4. 4. 2022.

Rješenje Općeg suda od 17. ožujka 2023. – NV/EIB**(Predmet T-447/22) ⁽¹⁾**

(2023/C 173/58)

Jezik postupka: francuski

Predsjednik desetog vijeća odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 359, 19. 9. 2022.

ISSN 1977-1088 (elektroničko izdanje)
ISSN 1977-060X (tiskano izdanje)

Ured za publikacije
Europske unije
L-2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

HR